COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 28.2.2013
COM(2013) 95 final

2013/0057 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de instituire a sistemului de intrare/ieşire (EES) pentru înregistrarea datelor referitoare la intrarea și ieșirea resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene

{SWD(2013) 47}
{SWD(2013) 48}
{SWD(2013) 49}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

În comunicarea sa din 13 februarie 2008 intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană”[1], Comisia a propus instituirea unui sistem de intrare/ieșire (*Entry*/*Exit System*, EES). Un astfel de sistem presupune, în esență, înregistrarea electronică a datelor și a locurilor de intrare și de ieșire pentru fiecare resortisant al unei țări terțe căruia i s-a permis o ședere de scurtă durată.

Această propunere a fost aprobată în cadrul Programului de la Stockholm[2], adoptat de Consiliul European în decembrie 2009.

În urma reuniunii Consiliului European din 23 și 24 iunie 2011 în care se solicita accelerarea neîntârziată a pachetului privind frontierele inteligente, adică a elaborării unor propuneri legislative referitoare la un sistem de intrare/ieșire (EES) și la un program de înregistrare a călătorilor (RTP)[3], Comisia a publicat, la 25 octombrie 2011, o comunicare privind opțiunile în materie de punere în aplicare a EES și RTP[4].

Prezenta propunere este înaintată împreună cu o propunere de instituire a programului de înregistrare a călătorilor și cu o propunere de modificare a Codului comunitar privind normele care reglementează controalele la punctele de trecere a frontierelor externe și supravegherea la frontierele externe (Codul Frontierelor Schengen)[5] pentru ca cele două noi sisteme să poată funcționa. Pentru fiecare sistem sunt prezentate evaluări ale impactului.

- **Contextul general**

Conform Codului Frontierelor Schengen, cetățenii UE și alte persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul legislației Uniunii (de exemplu, membri de familie ai cetățenilor UE) atunci când trec frontiera externă, atât la intrare cât și la ieșire, fac obiectul unei verificări minime, care constă în examinarea documentului de călătorie în scopul stabilirii identității acestora. Toți ceilalți resortisanți ai țărilor terțe trebuie însă să fie supuși, la intrare, unei verificări amănunțite, care implică un control privind scopul șederii lor și deținerea unor mijloace suficiente de subzistență, precum și efectuarea unei căutări în Sistemul de Informații Schengen (SIS) și în bazele de date naționale.

Codul Frontierelor Schengen nu conține dispoziții referitoare la înregistrarea deplasărilor transfrontaliere efectuate de un călător. Aplicarea unei ștampile pe documentul de călătorie este, în prezent, singura metodă de indicare a datelor de intrare și de ieșire care pot fi utilizate de către polițiștii de frontieră și autoritățile de imigrație pentru a calcula durata șederii unui resortisant al unei țări terțe în

---

1 COM(2008) 69 final. Comunicarea a fost însoțită de o evaluare a impactului [SEC(2008) 153].

2 „O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora”, *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* C 115, 4.5.2010, p. 1.

3 EUCO 23/11.

4 COM(2011) 680 final.

5 JO L 105, 13.4.2006.

spațiul Schengen, care nu trebuie să depășească 90 de zile în cursul unei perioade de 180 de zile. Alte măsuri și instrumente disponibile la punctele de trecere a frontierei, cum ar fi bazele de date [SIS și Sistemul de Informații privind Vizele (VIS)] a căror consultare este obligatorie la intrare, dar nu și la ieșire, nu sunt utilizate în scopul înregistrării trecerilor de frontieră și nu sunt prevăzute cu această funcție. Principalul scop al VIS este acela de a permite verificarea istoricului cererii de viză și de a verifica, la intrare, dacă persoana care prezintă viza la frontieră este aceeași persoană căreia i-a fost eliberată viza.

Nu există în prezent mijloace electronice pentru a verifica dacă, pe unde și când un resortisant al unei țări terțe a intrat în spațiul Schengen sau a ieșit din acesta. Dificultățile de monitorizare a șederii autorizate a resortisanților țărilor terțe sunt cauzate, de asemenea, de utilizarea ștampilelor și de calitatea acestora (de exemplu, lizibilitate, proces îndelungat de calculare a șederii, falsificare și contrafacere).

Din aceste motive, nu există un sistem uniform la nivelul UE de înregistrare a intrărilor/ieșirilor călătorilor în/din spațiul Schengen și, prin urmare, statele membre nu dispun de mijloace fiabile pentru a stabili dacă un resortisant al unei țări terțe a depășit durata legală de ședere. Treisprezece state membre[6] utilizează sisteme naționale proprii de intrare/ieșire care colectează date alfanumerice referitoare la călători. Accesul la aceste sisteme este permis atât în scopul gestionării frontierelor, cât și în scopul aplicării legii în toate cele 13 state membre. Aceste sisteme au capacitatea de a detecta dacă o persoană a depășit durata legală de ședere, condiția fiind ca persoana respectivă să iasă în mod legal prin același stat membru prin care a intrat. În rest nu există nicio posibilitate de a utiliza aceste sisteme pentru depistarea persoanelor care depășesc termenul legal de ședere, deoarece înregistrările de intrare nu pot fi confruntate cu înregistrările de ieșire atunci când persoanele părăsesc spațiul Schengen printr-un alt stat membru decât cel prin care au intrat și în care intrarea lor a fost înregistrată.

Nu există date fiabile nici în ceea ce privește numărul de imigranți în situație de ședere neregulamentară care se află în prezent în UE. Conform unor estimări prudente, numărul migranților aflați în situație de ședere neregulamentară pe teritoriul UE variază între 1,9 și 3,8 milioane. În general, este un fapt recunoscut că o majoritate clară a imigranților aflați în situație de ședere neregulamentară este alcătuită din persoanele care depășesc termenul legal de ședere, adică persoanele care au intrat în mod legal pentru o ședere de scurtă durată, pe baza unei vize valabile, atunci când o astfel de viză este necesară, și au rămas în UE după expirarea duratei de ședere autorizată. În 2010, au fost reținute în total 505 220 de persoane aflate în situație de ședere neregulamentară[7] pe teritoriul UE (UE 27), ceea ce indică, în comparație cu estimările de mai sus, că numai o mică parte din persoanele care depășesc termenul legal de ședere sunt reținute.

Având în vedere că există probabilitatea ca resortisanții țărilor terțe să își distrugă documentele după ce au intrat în spațiul Schengen, este foarte important ca autoritățile să aibă acces la informații fiabile pentru a stabili identitatea unor astfel de persoane.

Fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere se bazează pe studiul referitor la costurile unui EES și ale unui RTP în cazul realizării lor de un contractant extern.

---

6 Bulgaria, Estonia, Spania, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Portugalia, România, Slovacia și Finlanda.

7 http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database. Această cifră cuprinde persoanele care, depășind durata legală de ședere sau intrând în mod neregulamentar, au fost reținute la frontieră sau pe teritoriul Schengen.

Obiectivele prezentei propuneri de regulament al Parlamentului European și al Consiliului sunt următoarele:

– crearea unui EES și stabilirea unui temei juridic pentru elaborarea și implementarea sistemului tehnic;

– definirea scopului, a funcționalităților și a responsabilităților în materie de utilizare a EES; precum și

– însărcinarea Agenției pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție[8] (agenția) cu elaborarea și gestionarea operațională a sistemului central.

Prezentul regulament va constitui instrumentul central pentru cadrul juridic al EES. Pentru a completa acest cadru juridic, în paralel cu prezenta propunere este înaintată o propunere de modificare a Codului Frontierelor Schengen în ceea ce privește utilizarea sistemului ca parte a procesului de gestionare a frontierelor.

Scopul EES va fi acela de a îmbunătăți gestionarea frontierelor externe și combaterea migrației neregulamentare prin punerea la dispoziție a unui sistem care

- va calcula durata de ședere autorizată în cazul fiecărui călător; la intrare, va permite de asemenea calcularea rapidă și precisă a numărului de zile rămase din numărul maxim de 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile, în cazul călătorilor care au vizitat frecvent spațiul Schengen; la ieșire, va permite să se verifice dacă durata de ședere autorizată a fost respectată de către călător; în teritoriu, va permite, cu ocazia efectuării de verificări asupra resortisanților țărilor terțe, să se stabilească dacă șederea lor este legală;

- va ajuta la identificarea tuturor persoanelor care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre; este vorba în special de persoanele găsite fără documente de călătorie sau alte mijloace de identificare cu ocazia verificărilor efectuate în teritoriu;

- va sta la baza analizei intrărilor și ieșirilor resortisanților țărilor terțe; este vorba în special de obținerea unei imagini exacte a fluxurilor de călători la frontierele externe și de calcularea numărului de persoane care depășesc termenul legal de ședere, de exemplu pe baza naționalității călătorilor.

Impactul preconizat al sistemului este evaluat și prezentat pe larg în studiul de impact, putând fi rezumat după cum urmează:

- punerea rapidă a unor informații exacte la dispoziția polițiștilor de frontieră în timpul verificărilor la frontieră, prin înlocuirea actualului sistem lent și nefiabil de ștampilare manuală a pașapoartelor; astfel, șederile autorizate vor putea fi mai bine monitorizate, iar verificările la frontieră vor deveni mai eficiente;

- punerea la dispoziția călătorilor a unor informații exacte cu privire la durata maximă de ședere autorizată;

[8] JO L 286, 1.11.2011.

- furnizarea unor informații exacte cu privire la persoanele care depășesc durata de ședere autorizată, care vor sta la baza efectuării de controale în teritoriu și a reținerii migranților aflați în situație de ședere neregulamentară;

- sprijinirea activității de identificare a migranților aflați în situație de ședere neregulamentară; având în vedere că în EES sunt stocate datele biometrice ale tuturor persoanelor care nu sunt supuse obligației de a deține viză și că în VIS sunt stocate datele biometrice ale titularilor de viză, autoritățile statelor membre vor fi în măsură să identifice migranții aflați în situație de ședere neregulamentară fără documente care au fost depistați în teritoriu după ce au trecut frontiera externă în mod legal; se va facilita astfel procesul de returnare;

- analiza generată de sistem va permite o abordare bazată pe date concrete față de politica în domeniul vizelor, de exemplu, dat fiind că EES va furniza date exacte cu privire la existența sau inexistența unor probleme în ceea ce privește persoanele de o anumită naționalitate care depășesc termenul legal de ședere, ceea ce ar constitui un element important atunci când se decide dacă este necesar ca țării terțe respective să i se impună sau să i se ridice, după caz, obligația de a deține viză;

- dacă din procedura de verificare la frontieră se elimină activitatea de ștampilare manuală a pașapoartelor, se creează posibilitatea efectuării unor controale complet automatizate la frontieră în cazul resortisanților anumitor țări terțe, în condițiile prevăzute în propunerea referitoare la un program de înregistrare a călătorilor, care este înaintată în paralel cu prezenta propunere.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen).

Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen.

Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize).

Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

A se vedea evaluarea impactului care însoțește prezentul document.

- **Evaluarea impactului**

Prima evaluare a impactului[9] a fost efectuată în 2008, în etapa de pregătire a comunicării Comisiei pe acest subiect, iar cea de a doua a fost finalizată în 2012[10]. În prima evaluare a impactului s-au analizat opțiunile de politică și impacturile cele mai probabile ale acestora, concluzia fiind că ar trebui să se instituie un EES.

După un proces de consultări și de examinare prealabilă, în a doua evaluare a impactului s-au analizat principalele opțiuni de implementare a unui astfel de sistem.

Din analiza diferitelor opțiuni și subopțiuni a reieșit că soluția preferată pentru un EES ar trebui să fie cea prezentată mai jos.

EES va fi conceput ca un sistem centralizat care va conține atât date alfanumerice cât și date biometrice. Perioada de păstrare a datelor ar fi de șase luni în cazurile obișnuite și de cinci ani în cazul depășirii duratei legale de ședere.

Pentru utilizarea datelor biometrice ar trebui să se prevadă o perioadă de tranziție de trei ani, astfel încât statele membre să își poată adapta procesele la punctele de trecere a frontierei.

După o perioadă de doi ani, EES ar trebui evaluat și, în acest context, Comisia ar examina în special posibilitatea de acordare a accesului la sistem în scopul aplicării legii, precum și perioada de păstrare, ținând cont de experiența privind accesul la VIS într-un astfel de scop. Evaluarea ar fi însoțită, dacă este necesar, de o propunere a Comisiei de modificare a regulamentului, în care ar fi stabilite condițiile de acordare a unui astfel de acces. Condițiile respective ar trebui definite cu strictețe, pentru a se asigura un regim precis de protecție a datelor, și ar putea fi formulate după modelul celor prevăzute în temeiul juridic al VIS.

Comitetul de evaluare a impactului a revizuit proiectul de evaluare a impactului și a emis un aviz la 14 martie 2012 și (cu privire la o versiune revizuită) la 8 iunie 2012. Recomandările de îmbunătățire au fost incluse în versiunea revizuită a raportului. Principalele modificări aduse au fost următoarele: au fost furnizate informații suplimentare cu privire la consultarea părților interesate; a fost revizuită și raționalizată logica generală; definirea problemei a fost perfecționată și detaliată, atât în legătură cu problema generală a migrației neregulamentare, cât și cu probleme specifice de punere în aplicare; scenariul de referință a fost extins pentru a descrie mai bine modul în care ar evolua fără întreprinderea de noi acțiuni la nivelul UE; opțiunile au fost restructurate și simplificate; evaluarea opțiunilor a fost îmbunătățită și efectuată într-o manieră mai logică, indicându-se care opțiuni sunt corelate și care nu; a fost explicată într-un mod mai amănunțit metoda utilizată pentru calcularea costurilor; analiza și

[9] SEC(2008) 153.
[10] SWD(2013) 47.

descrierea opțiunii preferate au fost revizuite și puse într-o legătură mai directă cu datele care vor fi disponibile în viitor.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Rezumatul acțiunilor propuse**

Trebuie să se definească scopul, funcționalitățile și responsabilitățile în materie de EES. În plus, Agenției pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție trebuie să i se confere un mandat pentru dezvoltarea și gestionarea operațională a sistemului. Dispozițiile propunerii sunt explicate pe larg, pe articole, într-un document de lucru separat al serviciilor Comisiei.

- **Temeiul juridic**

Articolul 74 și articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene constituie temeiul juridic al prezentului regulament. Articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) constituie temeiul juridic adecvat pentru aducerea de precizări suplimentare cu privire la măsurile referitoare la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și pentru elaborarea unor standarde și proceduri pe care statele membre să le respecte atunci când efectuează verificări asupra persoanelor la trecerea frontierelor externe. Articolul 74 constituie temeiul juridic adecvat pentru introducerea și menținerea EES și pentru stabilirea unor proceduri de realizare a schimbului de informații între statele membre, asigurând cooperarea între autoritățile competente ale statelor membre, precum și între aceste autorități și Comisie în domeniile reglementate de titlul V din tratat.

- **Principiul subsidiarității**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Uniunea are competența de a adopta măsuri referitoare la controlul persoanelor și la supravegherea eficientă a trecerii frontierelor externe ale statelor membre. Este necesar să se modifice dispozițiile în vigoare ale legislației UE care se referă la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, pentru a se ține seama de faptul că, în prezent, nu există mijloace fiabile de monitorizare a deplasărilor efectuate de resortisanții țărilor terțe cărora li s-a permis o ședere de scurtă durată, având în vedere, pe de o parte, complexitatea și ritmul lent al actualei obligații de ștampilare, care este insuficientă pentru a permite autorităților statelor membre să evalueze șederea autorizată în momentul verificării la frontieră a călătorului sau cu ocazia verificărilor efectuate în teritoriu, și, pe de altă parte, valoarea foarte limitată a unor sisteme naționale având acest scop într-un spațiu în care nu se efectuează controale la frontierele interne.

Pentru a se asigura o gestionare mai eficientă a migrației, ar trebui să se dispună de informații referitoare la identitatea persoanelor care se află pe teritoriul UE și a celor care respectă perioada maximă de ședere de scurtă durată de 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile, de informații referitoare la naționalitățile și categoriile (exonerate de obligația de a deține viză/supuse obligației de a deține viză) de călători care au depășit termenul legal de ședere și de informații care să sprijine efectuarea de verificări aleatorii în teritoriu pentru detectarea persoanelor în situație de ședere neregulamentară.

În vederea stabilirii unor norme armonizate privind registrele de deplasări transfrontaliere și monitorizarea șederilor autorizate în spațiul Schengen în ansamblul său, este nevoie de un regim comun.

În consecință, obiectivul prezentei propuneri nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de către statele membre.

- **Principiul proporționalității**

Articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii nu depășește ceea ce este necesar pentru a îndeplini obiectivele tratatului. Forma aleasă pentru această acțiune a UE trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficient cu putință. Inițiativa propusă reprezintă o dezvoltare suplimentară a acquis-ului Schengen, menită să asigure că normele comune la frontierele externe sunt aplicate în același mod în toate statele membre ale spațiului Schengen. Prin această inițiativă se creează un instrument menit să pună la dispoziția Uniunii Europene informații cu privire la numărul de resortisanți ai țărilor terțe care intră pe teritoriul UE și care ies din acesta, informații indispensabile pentru un proces durabil și fondat pe elemente concrete de elaborare a politicilor în domeniul migrației și vizelor. În plus, inițiativa este proporțională din punctul de vedere al dreptului la protecția datelor cu caracter personal, dat fiind că nu presupune culegerea și stocarea mai multor date pentru o perioadă mai lungă decât este absolut necesar pentru a permite sistemului să funcționeze și să își îndeplinească obiectivele. Inițiativa este proporțională și din punctul de vedere al costurilor, luând în considerare beneficiile pe care sistemul le va oferi tuturor statelor membre în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe comune și înaintarea pe calea unei politici comune a UE în domeniul migrației.

Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus: regulament.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următorul (următoarele) motiv(e):

Prin prezenta propunere se va institui un sistem centralizat de cooperare între statele membre, ceea ce necesită o arhitectură și norme de operare comune. De asemenea, pentru efectuarea de verificări la frontierele externe se vor stabili norme uniforme pentru toate statele membre. În consecință, instrumentul legislativ ales nu poate fi altul decât un regulament.

- **Drepturile fundamentale**

Regulamentul propus are un impact asupra drepturilor fundamentale, în special asupra protecției datelor cu caracter personal (articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a UE), a dreptului la libertate și la siguranță (articolul 6 din cartă), a respectării vieții private și de familie (articolul 7 din cartă), a dreptului de azil (articolul 18 din cartă) și a protecției în caz de strămutare, expulzare sau extrădare (articolul 19 din cartă).

Propunerea conține măsuri de siguranță în ceea ce privește datele cu caracter personal, în special accesul la acestea, care ar trebui să fie permis numai în scopul acestui regulament și numai autorităților competente desemnate. Printre măsurile de siguranță în ceea ce privește datele cu caracter personal se numără și dreptul la accesarea, corectarea sau ștergerea acestor date.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

În propunerea Comisiei privind următorul cadru financiar multianual (CFM) se prevede ca suma de 4,6 miliarde EUR să fie alocată Fondului pentru securitate internă în perioada 2014-2020. Se propune ca suma de 1,1 miliarde EUR să fie trecută în rezervă cu titlu de sumă orientativă pentru dezvoltarea unui EES și a unui RTP, presupunând că se vor angaja cheltuieli de dezvoltare începând cu 2015[11].

Acest sprijin financiar ar acoperi nu doar costurile aferente elementelor centrale pentru întreaga perioadă a CFM (la nivelul UE, atât cheltuieli de dezvoltare, cât și cheltuieli de exploatare), dar și cheltuielile de dezvoltare pentru componentele naționale, la nivelul statelor membre, ale acestor două sisteme, în limita resurselor disponibile. Prin furnizarea unui sprijin financiar pentru cheltuielile de dezvoltare la nivel național s-ar asigura faptul că proiectele nu sunt periclitate sau întârziate de eventuale situații economice dificile la nivel național. Acest sprijin cuprinde suma de 146 de milioane EUR pentru cheltuielile generate la nivel național în legătură cu găzduirea sistemelor IT, spațiul de găzduire a echipamentelor terminale și spațiul pentru birourile operatorilor, precum și suma de 341 de milioane EUR pentru cheltuielile generate la nivel național în legătură cu întreținerea, de exemplu hardware și licențe de software.

După ce noile sisteme vor deveni operaționale, cheltuielile de exploatare care vor reveni statelor membre ar putea să fie finanțate prin programele lor naționale. Se propune ca statele membre să poată utiliza 50 % din alocările efectuate în cadrul programelor naționale de sprijinire a cheltuielilor de exploatare aferente sistemelor IT utilizate pentru gestionarea fluxurilor migratorii la frontierele externe ale Uniunii. În această categorie de cheltuieli pot intra cheltuielile pentru administrarea VIS, SIS și a noilor sisteme instituite în perioada de referință, cheltuielile cu personalul, cheltuielile de funcționare, închirierea de incinte securizate etc. Astfel, viitorul instrument ar asigura continuitatea finanțării, atunci când este necesar.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Participarea**

Prezenta propunere de regulament se bazează pe acquis-ul Schengen în sensul că se referă la trecerea frontierelor externe. Prin urmare, trebuie luate în considerare următoarele consecințe care rezultă din diferitele protocoale și acorduri cu țările asociate:

Danemarca: în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse în temeiul părții a treia titlul V a TFUE.

[11] Sub rezerva adoptării, de către autoritatea legislativă, a propunerii de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize [COM(2011) 750 final], a adoptării, de către autoritatea legislativă, a propunerii de Regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 [COM(2011) 398] și a existenței unui nivel suficient de resurse disponibile în limita plafonului de cheltuieli al rubricii bugetare relevante.

Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la adoptarea prezentului regulament de către Consiliu, dacă îl va transpune în legislația sa națională.

Regatul Unit și Irlanda: în conformitate cu articolele 4 și 5 din Protocolul privind integrarea acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene și în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen și cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen, Regatul Unit și Irlanda nu participă la Regulamentul (CE) nr. 562/2006 (Codul Frontierelor Schengen). Prin urmare, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale.

Islanda și Norvegia: procedurile prevăzute de Acordul de asociere încheiat de Consiliu și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen sunt aplicabile, întrucât prezenta propunere se bazează pe acquis-ul Schengen, astfel cum este definit în anexa A la acest acord[12].

Elveția: prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum se prevede în Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[13].

Liechtenstein: prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum se prevede în Protocolul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor[14].

Cipru, Bulgaria și România: prezentul regulament de instituire a EES înlocuiește obligația fiecăruia dintre aceste state de a verifica durata șederii resortisanților țărilor terțe și de a ștampila pașapoartele acestora. Aceste dispoziții trebuiau aplicate de către statele aderente în momentul în care deveneau membre ale Uniunii Europene.

---

12 JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
13 JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
14 JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

2013/0057 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de instituire a sistemului de intrare/ieşire (EES) pentru înregistrarea datelor referitoare la intrarea şi ieşirea resortisanţilor ţărilor terţe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în special articolul 74 şi articolul 77 alineatul (2) literele (b) şi (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene[15],

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naţionale,

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European[16],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[17],

după consultarea Autorităţii Europene pentru Protecţia Datelor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) În comunicarea sa din 13 februarie 2008, intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană”[18], Comisia a subliniat că, în cadrul strategiei europene de gestionare integrată a frontierelor, este necesar să se instituie un sistem de intrare/ieşire, prin care să se înregistreze electronic data şi locul de intrare şi de ieşire a resortisanţilor ţărilor terţe cărora li s-a permis o şedere de scurtă durată în spaţiul Schengen şi să se calculeze durata şederii autorizate a acestora.

(2) Consiliul European din 19 şi 20 iunie 2008 a subliniat importanţa continuării activităţii de dezvoltare a strategiei UE de gestionare integrată a frontierelor, care presupune şi o mai bună utilizare a tehnologiilor moderne, în vederea îmbunătăţirii gestionării frontierelor externe.

---

15 JO C , , p. .
16 JO C , , p. .
17 JO C , , p. .
18 COM(2008) 69 final.

(3) În comunicarea sa din 10 iunie 2009, intitulată „Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor”, Comisia se exprimă în favoarea introducerii unui sistem electronic de înregistrare a intrării pe teritoriul statelor membre și a ieșirii din acesta în momentul trecerii frontierelor externe, în scopul de a se asigura o gestionare mai eficientă a accesului în acest teritoriu.

(4) Consiliul European din 23 și 24 iunie 2011 a solicitat accelerarea neîntârziată a lucrărilor privind „frontierele inteligente”. La 25 octombrie 2011, Comisia a publicat o comunicare intitulată „Frontiere inteligente - opțiuni și calea de urmat”.

(5) Este necesar să se precizeze obiectivele și arhitectura tehnică a sistemului de intrare/ieșire (*Entry/Exist System*, EES), să se stabilească norme referitoare la operarea și utilizarea sa și să se definească responsabilitățile în legătură cu acest sistem, categoriile de date care urmează să fie introduse în sistem, scopurile pentru care datele urmează să fie introduse, criteriile privind introducerea acestora, autoritățile autorizate să acceseze datele, interconectarea semnalărilor și alte norme privind prelucrarea datelor și protecția datelor cu caracter personal.

(6) EES nu ar trebui să se aplice resortisanților țărilor terțe care sunt membri de familie ai cetățenilor Uniunii și care dețin un permis de ședere prevăzut în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora[19], și nici titularilor unui permis de ședere prevăzut în Codul Frontierelor Schengen, dat fiind că șederea acestora nu este limitată la 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile.

(7) EES ar trebui să servească la îmbunătățirea controlului la frontieră, la prevenirea imigrației neregulamentare și la facilitarea gestionării fluxurilor migratorii. EES ar trebui, în special, să contribuie la identificarea tuturor persoanelor care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile privind durata șederii pe teritoriul statelor membre.

(8) Pentru îndeplinirea acestor obiective, EES ar trebui să prelucreze date alfanumerice și, după o perioadă de tranziție, amprente digitale. Impactul amprentării digitale asupra vieții private a călătorilor este justificat din două motive. Amprentarea digitală este o metodă sigură de identificare a persoanelor care sunt găsite pe teritoriul statelor membre și care, cum se întâmplă frecvent în cazul migranților neregulamentari, nu dețin documente de călătorie sau alte mijloace de identificare. De asemenea, amprentele digitale permit o confruntare mai sigură a datelor de intrare și de ieșire ale persoanelor care călătoresc în mod legal.

(9) Pentru a se permite desfășurarea cu acuratețe a operațiunilor de verificare și de identificare și pentru a se asigura disponibilitatea unor date suficiente în orice situație, ar trebui ca în EES să fie introduse zece amprente digitale, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere fizic.

(10) Utilizarea amprentelor digitale are trebui să facă obiectul unei perioade de tranziție care să permită statelor membre să își adapteze procesul de verificare la frontieră și gestionarea fluxurilor de pasageri, astfel încât să se evite prelungirea timpului de așteptare la frontieră.

---

[19] JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

(11) Sistemul ar trebui să fie dezvoltat din punct de vedere tehnic astfel încât să poată fi accesat în scopul aplicării legii, în cazul în care prezentul regulament ar urma să fie modificat în viitor pentru a permite un astfel de acces.

(12) Agenția pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011[20], ar trebui să fie responsabilă pentru dezvoltarea și gestionarea operațională a unui EES centralizat. Un astfel de sistem ar trebui să fie alcătuit dintr-o unitate centrală, o unitate centrală de rezervă, interfețe uniforme în fiecare stat membru și infrastructura de comunicații între EES central și punctele de intrare în rețea. Statele membre ar trebui să fie responsabile pentru dezvoltarea și gestionarea operațională a sistemelor lor naționale.

(13) În vederea creării de sinergii și a obținerii unui bun raport costuri-beneficii, ar trebui ca, în măsura posibilului, EES să fie pus în aplicare în paralel cu sistemul de înregistrare a călătorilor instituit în temeiul Regulamentului COM(2013) 97 final.

(14) Prezentul regulament ar trebui să prevadă căror autorități din statele membre li se poate autoriza accesul la EES pentru introducerea, modificarea, ștergerea sau consultarea de date în scopurile specifice ale EES și, în măsura în care acest lucru este necesar, în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin.

(15) Orice prelucrare a datelor EES ar trebui să fie proporțională cu obiectivele urmărite și necesară pentru îndeplinirea sarcinilor autorităților competente. Atunci când utilizează EES, autoritățile competente ar trebui să garanteze respectarea demnității umane și integritatea persoanelor ale căror date sunt solicitate și să nu discrimineze persoanele pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

(16) Datele cu caracter personal stocate în EES nu ar trebui păstrate mai mult decât este necesar pentru scopurile EES. O perioadă adecvată de păstrare a datelor este de șase luni, dat fiind că aceasta este perioada minimă necesară pentru calcularea duratei de ședere. În cazul persoanelor care nu au ieșit de pe teritoriul statelor membre în perioada de ședere autorizată ar trebui prevăzută o perioadă mai lungă, de maximum cinci ani. În lipsa unor motive de ștergere anticipată, datele ar trebui șterse după scurgerea perioadei de cinci ani.

(17) Ar trebui să se stabilească norme precise în ceea ce privește responsabilitățile pentru dezvoltarea și operarea EES, responsabilitățile statelor membre pentru sistemele naționale și accesul autorităților naționale la date.

(18) Ar trebui stabilite norme privind răspunderea statelor membre în cazul unor prejudicii rezultate din încălcarea dispozițiilor prezentului regulament. Răspunderea care revine Comisiei în cazul unor astfel de prejudicii este reglementată de articolul 340 al doilea paragraf din tratat.

(19) Activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal, desfășurate de statele membre în aplicarea prezentului regulament, intră sub incidența Directivei 95/46/CE a Parlamentului

[20] JO L 286, 1.11.2011, p. 1.

European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date[21].

(20) Activitățile desfășurate de instituțiile sau organismele Uniunii în îndeplinirea sarcinilor care le revin în calitate de entități responsabile pentru gestionarea operațională a EES intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date[22].

(21) Autoritățile independente de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 28 din Directiva 95/46/CE ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre, iar Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001, ar trebui să monitorizeze activitățile instituțiilor și organelor Uniunii în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile de supraveghere ar trebui să coopereze pentru monitorizarea EES.

(22) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă), dreptul la libertate și la siguranță (articolul 6 din cartă), respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din cartă), dreptul de azil (articolul 18 din cartă), protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare (articolul 19 din cartă), dreptul la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă) și trebuie să fie aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.

(23) Monitorizarea eficientă a aplicării prezentului regulament necesită realizarea unei evaluări periodice. Pentru a se determina dacă și în ce mod sistemul poate avea cea mai eficace contribuție la combaterea infracțiunilor teroriste și a altor infracțiuni grave, ar trebui să se evalueze în continuare condițiile de acordare a accesului la datele stocate în sistem în scopul aplicării legii, condițiile de acordare a accesului țărilor terțe și condițiile de păstrare a datelor în cazul unor perioade diferite. Dat fiind că EES conține un număr mare de date cu caracter personal și că este necesar să se respecte pe deplin viața privată a persoanelor ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate în EES, această evaluare ar trebui să aibă loc la doi ani după începerea operațiunilor și să ia în considerare rezultatele implementării VIS.

(24) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcările dispozițiilor prezentului regulament și să asigure punerea lor în aplicare.

(25) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale

---

21 JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

22 JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie[23].

(26) Acțiunea de instituire a unui EES comun la nivelul spațiului fără controale la frontierele interne și de creare a unor obligații, condiții și proceduri comune privind utilizarea datelor nu poate fi realizată în mod suficient de către statele membre la nivel individual și, prin urmare, date fiind amploarea și impactul acțiunii, aceasta poate fi mai bine realizată la nivelul Uniunii în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la respectivul articol, regulamentul nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(27) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Dat fiind că prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la adoptarea prezentului regulament de către Consiliu dacă îl va transpune în legislația sa națională.

(28) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen[24]; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(29) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen[25]; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

(30) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[26], dispoziții care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv[27].

(31) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare,

---

23 JO L 55, 28.2.2011, p. 13.
24 JO L 131, 1.6.2000, p. 43.
25 JO L 64, 7.3.2002, p. 20.
26 JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
27 JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[28], care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului[29].

(32) În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[30], care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului[31],

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1
Dispoziții Generale

Articolul 1
Obiectul

Prin prezentul regulament se instituie un sistem desemnat ca „sistem de intrare/ieșire” (*Entry/Exit System*, EES) pentru înregistrarea și stocarea informațiilor cu privire la data și locul de intrare și de ieșire a resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe și cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată pe teritoriul statelor membre, pentru calcularea duratei șederii acestora și pentru generarea de semnalări către statele membre în cazurile în care perioada autorizată de ședere a expirat.

Articolul 2
Structura EES

1. EES prezintă structura stabilită la articolul 6.

2. Agenția pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție (denumită în continuare „agenția”) este însărcinată cu dezvoltarea și gestionarea operațională a EES, inclusiv funcționalitățile de prelucrare a datelor biometrice menționate la articolul 12.

---

28 JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
29 JO L 53, 27.2.2008, p. 1.
30 JO L 160, 18.6.2011, p. 21.
31 JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

Articolul 3
Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată pe teritoriul statelor membre și care, conform Codului Schengen, fac obiectul verificărilor la frontieră atunci când trec frontierele externe ale statelor membre.

2. Prezentul regulament nu se aplică în cazul trecerii frontierelor externe de către:

   (a) membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2004/38/CE, atunci când aceștia dețin un permis de ședere prevăzut în respectiva directivă;

   (b) membrii de familie ai resortisanților țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, atunci când aceștia dețin un permis de ședere prevăzut în Directiva 2004/38/CE;

   Prezentul regulament nu se aplică membrilor de familie menționați la literele (a) și (b) nici în cazul în care aceștia nu însoțesc un cetățean al Uniunii sau un resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație sau nu i se alătură;

   (c) titularii unui permis de ședere prevăzut la articolul 2 alineatul (15) din Codul Frontierelor Schengen;

   (d) resortisanții din Andorra, Monaco și San Marino.

Articolul 4
Scopul

EES are ca scop îmbunătățirea modului de gestionare a frontierelor externe și de combatere a imigrației neregulamentare, punerea în aplicare a politicii de gestionare integrată a frontierelor, cooperarea între autoritățile de frontieră și autoritățile de imigrație și consultarea reciprocă, asigurând accesul statelor membre la informațiile cu privire la data și locul de intrare și de ieșire a resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și facilitând adoptarea deciziilor în aceste chestiuni; pe larg, sistemul servește la:

– îmbunătățirea verificărilor la punctele de trecere a frontierelor externe și combaterea imigrației neregulamentare;

– calcularea duratei de ședere autorizată a resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată și monitorizarea acestui calcul;

– facilitarea identificării persoanelor care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre;

– crearea posibilității ca autoritățile naționale să identifice persoanele care depășesc termenul legal de ședere și să ia măsurile corespunzătoare;

– culegerea de date statistice referitoare la intrările și ieșirile resortisanților țărilor terțe, în scopul analizării acestora.

Articolul 5
Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(1) „frontiere externe” înseamnă frontierele externe în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (2) din Codul Frontierelor Schengen;

(2) „autorități de frontieră” înseamnă autoritățile competente însărcinate, în conformitate cu legislația națională, să efectueze verificări asupra persoanelor la punctele de trecere a frontierelor externe conform Codului Frontierelor Schengen;

(3) „autorități de imigrație” înseamnă autoritățile competente însărcinate, în conformitate cu legislația națională, să examineze condițiile de ședere a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre și să adopte decizii cu privire la șederea acestora;

(4) „autorități competente în domeniul vizelor” înseamnă autoritățile din fiecare stat membru care au responsabilitatea de a examina cererile de viză și de a lua decizii cu privire la acestea sau decizii de anulare, retragere sau prelungire a vizelor, inclusiv autoritățile centrale competente în domeniul vizelor și autoritățile responsabile de eliberarea vizelor la frontieră, conform Codului de vize[32];

(5) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii, în sensul articolului 20 din tratat, cu excepția persoanelor care, în temeiul acordurilor încheiate între Uniune sau între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și respectivele țări terțe, pe de altă parte, se bucură de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii;

(6) „document de călătorie” înseamnă pașaportul sau un alt document echivalent care îi dă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză;

(7) „ședere de scurtă durată” înseamnă o ședere pe teritoriul statelor membre a cărei durată nu depășește 90 de zile în cursul unei perioade de 180 de zile;

(8) „stat membru responsabil” înseamnă statul membru care a introdus datele în EES;

(9) „verificare” înseamnă procesul de comparare a seriilor de date în vederea stabilirii validității unei identități declarate (controlul realizat prin compararea a două serii de date);

(10) „identificare” înseamnă procesul de determinare a identității unei persoane prin efectuarea unei căutări într-o bază de date în funcție de mai multe serii de date (controlul realizat prin compararea mai multor serii de date);

(11) „date alfanumerice” înseamnă date constând în litere, cifre, caractere speciale, spații și semne de punctuație;

---

[32] JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

(12) „date biometrice” înseamnă amprentele digitale;

(13) „persoană care depășește termenul legal de ședere” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile referitoare la durata unei scurte șederi pe teritoriul statelor membre;

(14) „agenție” înseamnă agenția instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1077/2011[33];

(15) „Frontex” înseamnă Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004[34];

(16) „autoritate de supraveghere” înseamnă autoritatea de supraveghere instituită în conformitate cu articolul 28 din Directiva 95/46/CE;

(17) „gestionare operațională” înseamnă toate sarcinile necesare menținerii sistemelor informatice la scară largă în stare de funcționare, inclusiv responsabilitatea pentru infrastructura de comunicații utilizată de aceste sisteme;

(18) „dezvoltare” înseamnă toate sarcinile necesare pentru crearea unui sistem informatic la scară largă, inclusiv a infrastructurii de comunicații utilizate de acesta.

Articolul 6
Arhitectura tehnică a EES

EES este alcătuit din următoarele:

(a) un sistem central care conține o unitate centrală și o unitate centrală de rezervă capabilă să asigure toate funcționalitățile unității centrale în cazul unei defecțiuni a sistemului;

(b) un sistem național care conține hardware-ul, software-ul și infrastructura de comunicații națională necesare pentru conectarea echipamentelor terminale utilizate de autoritățile competente definite la articolul 7 alineatul (2) cu punctele de intrare în rețea din fiecare stat membru;

(c) o interfață uniformă în fiecare stat membru bazată pe specificații tehnice comune și identică pentru toate statele membre;

(d) punctele de intrare în rețea, care fac parte din interfața uniformă și care conectează sistemul național al fiecărui stat membru cu sistemul central; și

(e) infrastructura de comunicații dintre sistemul central și punctele de intrare în rețea.

[33] JO L 286, 1.11.2011, p. 1.
[34] JO L 349, 25.11.2004, p. 1.

Articolul 7
Accesul la EES în scopul introducerii, modificării, ștergerii și consultării de date

1. În conformitate cu articolul 4, accesul la EES în scopul introducerii, modificării, ștergerii și consultării, în conformitate cu prezentul regulament, a datelor menționate la articolele 11 și 12 este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților din fiecare stat membru care sunt competente în ceea ce privește scopurile prevăzute la articolele 15 - 22, în măsura în care accesul este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor în conformitate cu acest scop și proporțional cu obiectivele urmărite.

2. Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente, inclusiv autoritățile de frontieră, autoritățile competente în domeniul vizelor și autoritățile de imigrație, al căror personal autorizat în mod corespunzător are acces la EES pentru introducerea, modificarea, ștergerea sau consultarea de date. Fiecare stat membru comunică fără întârziere agenției o listă a acestor autorități. În lista respectivă este specificat scopul în care fiecare autoritate poate avea acces la datele din EES.

   În termen de trei luni de la data la care EES a devenit operațional în conformitate cu articolul 41, agenția publică o listă consolidată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care se aduc modificări listei, agenția publică, o dată pe an, o listă consolidată actualizată.

Articolul 8
Principiile generale

1. Fiecare autoritate competentă autorizată să acceseze EES în conformitate cu prezentul regulament garantează că utilizarea EES este necesară, adecvată și proporțională pentru îndeplinirea de către autoritățile competente a sarcinilor care le revin.

2. Fiecare autoritate competentă garantează că, prin utilizarea EES, resortisanții țărilor terțe nu sunt discriminați pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și că demnitatea umană și integritatea persoanei sunt pe deplin respectate.

Articolul 9
Sistemul automat de calculare

EES cuprinde un mecanism automat care indică durata maximă autorizată de ședere, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen, pentru fiecare resortisant al unei țări terțe înregistrat în EES.

Sistemul automat de calculare:

(a) informează autoritățile competente și resortisanții țărilor terțe, în momentul intrării, cu privire la durata autorizată de ședere;

(b) identifică, în momentul ieșirii, resortisanții țărilor terțe care au depășit termenul legal de ședere.

Articolul 10
Mecanismul de informare

1. EES cuprinde un mecanism care identifică în mod automat fișele de intrare/ieșire care nu conțin o dată de ieșire imediat după data de expirare a perioadei autorizate de ședere și fișele în cazul cărora s-a depășit perioada maximă autorizată de ședere.

2. Autorităților naționale competente desemnate le este pusă la dispoziție o listă, generată de sistem, cu datele menționate la articolul 11 ale tuturor persoanelor în cazul cărora s-a identificat o depășire a termenului legal de ședere.

CAPITOLUL II
Introducerea și utilizarea datelor de către autoritățile de frontieră

Articolul 11
Datele cu caracter personal ale titularilor de viză

1. Dacă un resortisant al unei țări terțe care deține o viză nu este încă înregistrat în EES și dacă intrarea acestuia a fost autorizată pe baza unei decizii adoptate conform Codului Frontierelor Schengen, autoritatea de frontieră creează dosarul individual al persoanei în cauză prin introducerea următoarelor date:

(a) numele (numele de familie), numele la naștere [numele de familie anterior (anterioare)], prenumele; data nașterii, locul nașterii, țara de naștere, naționalitatea sau naționalitățile și sexul;

(b) tipul și numărul documentului sau documentelor de călătorie, autoritatea care l-a sau le-a eliberat și data eliberării;

(c) codul din trei litere al țării emitente și data expirării perioadei de valabilitate a documentului (documentelor) de călătorie;

(d) numărul autocolantului de viză, inclusiv codul din trei litere al satului membru emitent și data expirării perioadei de valabilitate a vizei, dacă este cazul;

(e) la prima intrare pe baza vizei, numărul de intrări și durata autorizată de ședere, astfel cum sunt înscrise pe autocolantul de viză;

(f) dacă este cazul, menționarea informației că persoanei i s-a acordat accesul la programul de înregistrare a călătorilor în conformitate cu Regulamentul COM(2013) 97 final, numărul unic de identificare și stadiul de participare.

2. Informațiile enumerate mai jos se introduc, la fiecare intrare a persoanei respective, în fișa de intrare/ieșire asociată dosarului individual al persoanei pe baza numărului de referință individual generat de EES în momentul creării respectivului dosar:

(a) data și ora intrării;

(b) statul membru de intrare, punctul de trecere a frontierei și autoritatea care a autorizat intrarea;

(c) durata calculată a șederii (șederilor) autorizate în zile și data ultimei zile de ședere autorizată.

3. La ieșire, în fișa de intrare/ieșire asociată dosarului individual al persoanei respective se introduc următoarele informații:

(a) data și ora ieșirii;

(b) statul membru și punctul de trecere a frontierei de ieșire.

Articolul 12

Datele cu caracter personal ale resortisanților țărilor terțe exonerați de obligația de a deține viză

1. Dacă un resortisant al unei țări terțe exonerat de obligația de a deține o viză nu este încă înregistrat în EES și dacă intrarea acestuia a fost autorizată pe baza unei decizii adoptate conform Codului Frontierelor Schengen, autoritatea de frontieră creează dosarul individual al persoanei în cauză prin introducerea, în plus față de datele menționate la articolul 11, cu excepția informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (d) și (e), a celor zece amprente digitale.

2. Copiii sub 12 ani sunt exonerați de obligația de a se supune amprentării digitale din motive de drept.

3. Persoanele în cazul cărora prelevarea amprentelor digitale este fizic imposibilă sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale din motive de fapt.

   Cu toate acestea, dacă imposibilitatea este de natură temporară, persoana are obligația de a se supune amprentării digitale la următoarea intrare. Autoritățile de frontieră au dreptul să solicite clarificări suplimentare cu privire la motivele imposibilității temporare de a se supune amprentării digitale.

   Statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare prin care se garantează demnitatea persoanei în cazul unor dificultăți apărute în momentul amprentării digitale.

4. În cazul în care persoana în cauză este exonerată de obligația de a se supune amprentării digitale din motive de drept sau de fapt, în temeiul alineatelor (2) sau (3), rubricile aferente se completează cu textul „nu se aplică”. Sistemul permite să se facă o distincție între cazurile în care amprentarea digitală nu este obligatorie din motive de drept și cazurile în care această nu este posibilă din motive de fapt.

5. Pentru o perioadă de trei ani după începerea operațiunilor EES se înregistrează numai datele alfanumerice la care se face referire la alineatul (1).

Articolul 13

Procedurile de introducere a datelor la punctele de trecere a frontierei unde a fost creat deja un dosar

Dacă un dosar a fost deja creat și dacă este cazul, autoritatea de frontieră actualizează datele din dosar, introduce o fișă de intrare/ieșire pentru fiecare intrare și ieșire, în conformitate cu articolele 11 și 12, și asociază fișa respectivă dosarului individual al persoanei în cauză.

Articolul 14

Datele care trebuie adăugate în cazul retragerii sau prelungirii unei autorizații de ședere

1. În cazul unei decizii de retragere a unei autorizații de ședere sau de prelungire a duratei de ședere autorizată, autoritatea competentă care a adoptat decizia respectivă adaugă următoarele date în fișa de intrare/ieșire:

(a) informații referitoare la stadiul procedurii din care să reiasă că autorizația de ședere a fost retrasă sau că durata de ședere autorizată a fost prelungită;

(b) autoritatea care a retras autorizația de ședere sau a extins durata de ședere autorizată;

(c) locul și data deciziei de retragere a autorizației de ședere sau de extindere a duratei de ședere autorizată;

(d) noua dată de expirare a autorizației de ședere.

2. În fișa de intrare/ieșire, ca motiv(e) al(e) retragerii autorizației de ședere se indică următoarele:

(a) motivele pentru care persoana este expulzată;

(b) orice altă decizie a autorităților competente ale statului membru, adoptată în conformitate cu legislația națională, care determină expulzarea sau plecarea unui resortisant al unei țări terțe atunci când acesta nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre.

3. În fișa de intrare/ieșire se precizează motivele de prelungire a duratei de ședere autorizată.

4. În cazul plecării sau expulzării unei persoane de pe teritoriul statelor membre, survenită în temeiul unei decizii menționate la alineatul (2) litera (b), autoritatea competentă introduce datele în fișa de intrare/ieșire respectivă, în conformitate cu articolul 13.

Articolul 15

Utilizarea datelor în scopul verificării la frontierele externe

1. Autoritățile de frontieră au acces la EES în scopul consultării datelor în măsura în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor de control la frontieră.

2. În scopurile menționate la alineatul (1), autoritățile de frontieră au acces la EES pentru efectuarea de căutări după datele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) litera (a), în combinație cu toate datele următoare sau cu unele dintre acestea:

– datele menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (b);

– datele menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (c);

– numărul autocolantului de viză menționat la articolul 11 alineatul (1) litera (d);

– datele menționate la articolul 11 alineatul (2) litera (a);

– statul membru și punctul de trecere a frontierei de intrare sau de ieșire;

– datele menționate la articolul 12.

CAPITOLUL III
Introducerea de date și utilizarea EES de către alte autorități

Articolul 16
Utilizarea EES în scopul examinării cererilor de viză și al adoptării de decizii cu privire la acestea

1. Autoritățile competente în domeniul vizelor consultă EES în scopul examinării cererilor de viză și al adoptării de decizii cu privire la acestea, printre care se numără și deciziile de anulare, de retragere sau de prelungire a perioadei de valabilitate a unei vize eliberate în conformitate cu dispozițiile relevante din Codul de vize.

2. În scopurile menționate la alineatul (1), autorității competente în domeniul vizelor i se permite accesul pentru efectuarea de căutări după una sau mai multe din datele următoare:

(a) datele menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);

(b) numărul autocolantului de viză, inclusiv codul din trei litere al statului membru emitent, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (1) litera (d);

(c) datele menționate la articolul 12.

3. Dacă în urma căutării după datele enumerate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorităților competente în domeniul vizelor li se permite accesul la EES pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și din fișele de intrare/ieșire asociate acestui dosar numai în scopurile menționate la alineatul (1).

Articolul 17
Utilizarea EES în scopul examinării cererilor de acces la RTP

1. Autoritățile competente menționate la articolul 4 din Regulamentul COM(2013) 97 final consultă EES în scopul examinării cererilor de acces la RTP și al adoptării deciziilor cu privire la aceste cereri, printre care se numără și deciziile de refuzare, de retragere sau de prelungire a perioadei de valabilitate a accesului la RTP în conformitate cu dispozițiile relevante din regulamentul respectiv.

2. În scopurile menționate la alineatul (1), autorității competente i se permite accesul pentru efectuarea de căutări după una sau mai multe din datele menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

3. Dacă în urma căutării după datele enumerate la alineatul (2) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorității competente i se permite accesul la EES pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și din fișele de intrare/ieșire asociate acestui dosar numai în scopurile menționate la alineatul (1).

Articolul 18
Accesul la date în scopul verificării pe teritoriul statelor membre

1. În scopul de a verifica identitatea resortisantului țării terțe și/sau îndeplinirea condițiilor de intrare sau de ședere pe teritoriul statelor membre, autorităților competente din statele membre li se permite accesul la EES pentru efectuarea de căutări după datele menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) în combinație cu amprentele digitale menționate la articolul 12.

2. Dacă în urma căutării după datele enumerate la alineatul (1) reiese că datele referitoare la resortisantul țării terțe sunt înregistrate în EES, autorității competente i se permite accesul la EES pentru consultarea datelor din dosarul individual al persoanei respective și din fișa (fișele) de intrare/ieșire asociate acestui dosar numai în scopurile menționate la alineatul (1).

Articolul 19
Accesul la date în scopul identificării

1. Accesul la EES pentru efectuarea de căutări după amprentele digitale ale unei persoane este permis autorităților care au competența de a verifica, fie la punctele de trecere a frontierelor externe, conform Codului Frontierelor Schengen, fie pe teritoriul statelor membre, dacă sunt respectate condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre, exclusiv în scopul identificării persoanelor care ar putea să nu îndeplinească sau să nu mai îndeplinească condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre.

2. Dacă în urma căutării după datele enumerate la alineatul (1) reiese că datele referitoare la persoana respectivă sunt înregistrate în EES, autorității competente i se permite accesul la EES pentru consultarea datelor din dosarul individual și din fișele de intrare/ieșire asociate acestui dosar numai în scopurile menționate la alineatul (1).

CAPITOLUL IV
Păstrarea și modificarea datelor

Articolul 20
Perioada de păstrare a datelor stocate

1. Fiecare fișă de intrare/ieșire se păstrează pentru o perioadă de maximum 181 de zile.

2. Fiecare dosar individual împreună cu fișa (fișele) de intrare/ieșire asociate se păstrează în EES pentru o perioadă de maximum 91 de zile calculată de la ultima ieșire înregistrată, dacă în termen de 90 de zile de la această ultimă ieșire înregistrată nu se consemnează nicio intrare.

3. Prin derogare de la alineatul (1), dacă după data de expirare a duratei autorizate de ședere nu este înregistrată nicio ieșire, datele vor fi stocate pentru o perioadă de maximum cinci ani calculată din ultima zi a șederii autorizate.

Articolul 21
Modificarea datelor

1. Autoritățile competente ale statelor membre desemnate în conformitate cu articolul 7 au dreptul să modifice datele introduse în EES, prin corectarea sau ștergerea acestor date în conformitate cu prezentul regulament.

2 Informațiile privind persoanele menționate la articolul 10 alineatul (2) sunt șterse fără întârziere în cazul în care resortisantul țării terțe prezintă dovezi conforme cu legislația națională a statului membru responsabil din care rezultă că a fost obligat să depășească durata autorizată de ședere ca urmare a unui eveniment imprevizibil și grav, că a dobândit un drept legal de ședere sau că s-au produs erori. Resortisantul țării terțe trebuie să dispună de o cale eficientă de atac pentru a se asigura că datele sunt modificate.

Articolul 22
Ștergerea anticipată a datelor

În cazul în care, înainte de expirarea perioadei menționate la articolul 20, un resortisant al unei țări terțe a dobândit cetățenia unui stat membru sau se încadrează în derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (2), dosarul individual și fișele asociate acestuia în conformitate cu articolele 11 și 12 sunt șterse fără întârziere din EES de către statul membru a cărui cetățenie a fost obținută sau de către statul membru care a eliberat permisul de ședere. Persoana trebuie să dispună de o cale eficientă de atac pentru a se asigura că datele sunt șterse.

CAPITOLUL V
Dezvoltare, operare și responsabilități

Articolul 23
Adoptarea măsurilor de punere în aplicare de către Comisie înainte de dezvoltarea sistemului

Comisia adoptă următoarele măsuri necesare pentru dezvoltarea și implementarea tehnică a sistemului central, a interfețelor uniforme și a infrastructurii de comunicații, inclusiv specificații referitoare la:

(a) rezoluția și utilizarea amprentelor digitale pentru verificarea biometrică în EES;

(b) arhitectura fizică a sistemului, inclusiv infrastructura de comunicații a acestuia;

(c) introducerea datelor în conformitate cu articolele 11 și 12;

(d) accesarea datelor în conformitate cu articolele 15 - 19;

(e) păstrarea, modificarea, ștergerea și ștergerea anticipată a datelor în conformitate cu articolele 21 și 22;

(f) păstrarea evidențelor și accesarea datelor înregistrate în conformitate cu articolul 30;

(g) cerințele de performanță.

Actele corespunzătoare de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 42.

Specificațiile tehnice și dezvoltarea ulterioară a acestora în ceea ce privește unitatea centrală, unitatea centrală de rezervă, interfețele uniforme și infrastructura de comunicații sunt stabilite de agenție după primirea unui aviz favorabil din partea Comisiei.

Articolul 24
Dezvoltarea și gestionarea operațională

1. Agenția este responsabilă pentru dezvoltarea unității centrale, a unității centrale de rezervă, a interfețelor uniforme, inclusiv a punctelor de intrare în rețea, și a infrastructurii de comunicații.

   Unitatea centrală, unitatea centrală de rezervă, interfețele uniforme și infrastructura de comunicații sunt dezvoltate și implementate de către agenție cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a prezentului regulament și după adoptarea de către Comisie a măsurilor prevăzute la articolul 23 alineatul (1).

   Dezvoltarea constă în elaborarea și implementarea specificațiilor tehnice, efectuarea de teste și coordonarea generală a proiectului.

2. Agenția este responsabilă de gestionarea operațională a unității centrale, a unității centrale de rezervă și a interfețelor uniforme. Aceasta garantează, în cooperare cu statele membre, utilizarea în permanență a celor mai bune tehnologii disponibile, sub rezerva unei analize costuri-beneficii.

   Agenția este, de asemenea, responsabilă de gestionarea operațională a infrastructurii de comunicații dintre sistemul central și punctele de intrare în rețea.

   Gestionarea operațională a EES cuprinde toate sarcinile necesare pentru a menține EES în stare de funcționare 24 de ore pe zi, 7 zile din săptămână, în conformitate cu prezentul regulament; este vorba mai ales de lucrările de întreținere și perfecționările tehnice necesare pentru a asigura funcționarea sistemului la un nivel satisfăcător de calitate operațională, în special în ceea ce privește timpul necesar pentru efectuarea de căutări în baza centrală de date de către punctele de trecere a frontierei, care ar trebui să fie cât mai scurt posibil.

3. Fără a aduce atingere articolului 17 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, agenția aplică normele corespunzătoare privind secretul profesional sau alte responsabilități echivalente de confidențialitate tuturor angajaților care trebuie să lucreze cu date EES. Această obligație continuă să se aplice și după ce persoanele respective au încetat să mai ocupe o anumită funcție sau un anumit post sau după ce și-au încetat activitatea.

Articolul 25
Responsabilitățile naționale

1. Fiecare stat membru este responsabil de:

(a) dezvoltarea sistemului național și conectarea acestuia la EES;

(b) organizarea, gestionarea, funcționarea și întreținerea sistemului său național; și

(c) gestionarea și reglementarea accesului la EES al personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților naționale competente, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, precum și întocmirea și actualizarea periodică a unei liste cu membrii personalului de acest tip și profilurile lor.

2. Fiecare stat membru desemnează o autoritate națională care acordă acces la EES autorităților competente menționate la articolul 7 și conectează această autoritate națională la punctul de intrare în rețea.

3. Fiecare stat membru aplică proceduri automatizate de prelucrare a datelor.

4. Înainte de a fi autorizat să prelucreze datele stocate în EES, personalul autorităților cu drept de acces la EES beneficiază de o formare corespunzătoare cu privire la normele în materie de securitate și protecție a datelor.

5. Costurile legate de sistemul național, precum și de găzduirea web a interfeței naționale sunt suportate din bugetul Uniunii.

Articolul 26
Responsabilitatea în materie de utilizare a datelor

1. Fiecare stat membru garantează prelucrarea legală a datelor înregistrate în EES și în special faptul că numai personalul autorizat în mod corespunzător are acces la date în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi revin în conformitate cu articolele 15 - 19 din prezentul regulament. Statul membru responsabil garantează în special că:

(a) datele sunt colectate în mod legal;

(b) datele sunt înregistrate în mod legal în EES;

(c) datele sunt corecte și actualizate atunci când sunt transmise în EES.

2. Agenția se asigură că EES este utilizat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 23. În special, agenția:

(a) ia măsurile necesare pentru a asigura securitatea sistemului central și a infrastructurii de comunicații dintre sistemul central și punctele de intrare în rețea, fără a aduce atingere responsabilităților fiecărui stat membru;

(b) garantează că numai personalul autorizat în mod corespunzător are acces la datele prelucrate în EES în scopul îndeplinirii sarcinilor agenției, în conformitate cu prezentul regulament.

3. Agenția informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la măsurile pe care le ia în conformitate cu alineatul (2) pentru începerea operațiunilor EES.

Articolul 27
Comunicarea datelor către țări terțe, organizații internaționale și părți private

1. Datele stocate în EES nu sunt comunicate sau puse la dispoziție niciunei țări terțe, organizații internaționale sau părți private.

2. Prin derogare de la alineatul (1), datele menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b), și (c) și la articolul 12 alineatul (1) pot fi transferate sau puse la dispoziție țărilor terțe sau organizațiilor internaționale enumerate în anexă dacă acest lucru este necesar în cazuri particulare în scopul dovedirii identității resortisantului unei țări terțe, inclusiv în scopul returnării, dar numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) Comisia a adoptat, în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE, o decizie în care constată că țara terță respectivă asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal sau între Comunitate și țara terță respectivă există un acord de readmisie în vigoare sau se aplică dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (d) din Directiva 95/46/CE;

(b) țara terță sau organizația internațională este de acord să utilizeze datele exclusiv în scopul pentru care acestea au fost furnizate;

(c) datele sunt transferate sau puse la dispoziție în conformitate cu prevederile relevante ale dreptului Uniunii, în special acordurile de readmisie, și cu legislația națională a statului membru care a transferat sau a pus la dispoziție datele, inclusiv prevederile legale relevante în domeniul securității datelor și al protecției datelor; și

(d) statul membru care a introdus datele în EES și-a dat consimțământul în acest sens.

3. Transferurile de date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale în temeiul alineatului (2) nu aduc atingere drepturilor refugiaților și ale persoanelor care solicită protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării.

Articolul 28
Securitatea datelor

1. Statul membru responsabil asigură securitatea datelor înainte de transmiterea acestora către punctul de intrare în rețea și în timpul respectivei transmiteri. Fiecare stat membru asigură securitatea datelor pe care le primește prin EES.

2. Fiecare stat membru adoptă, în raport cu sistemul său național, măsurile necesare, care cuprind și un plan de securitate, pentru:

(a) a proteja fizic datele, inclusiv prin elaborarea de planuri de urgență în scopul protejării infrastructurii critice;

(b) a refuza accesul persoanelor neautorizate în incintele naționale în care statul membru efectuează operațiuni în conformitate cu scopurile EES (verificări la intrarea în incintă);

(c) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau îndepărtarea neautorizată a suporturilor de date (controlul suporturilor de date);

(d) a împiedica introducerea neautorizată de date și vizualizarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal stocate (controlul stocării);

(e) a împiedica prelucrarea neautorizată a datelor în EES și orice modificare sau ștergere neautorizată a datelor prelucrate în EES (controlul introducerii datelor);

(f) a se asigura că persoanele autorizate să acceseze EES au acces numai la datele care fac obiectul autorizației lor de acces, prin utilizarea exclusivă a unor nume de utilizator individuale și a unor coduri de acces confidențiale (controlul accesului la date);

(g) a se asigura că toate autoritățile cu drept de acces la EES creează profiluri care descriu funcțiile și responsabilitățile persoanelor autorizate să introducă, să modifice, să șteargă, să consulte datele și să efectueze căutări în acestea și că respectivele autorități pun aceste profiluri la dispoziția autorităților de supraveghere, fără întârziere, la cererea acestora (profiluri ale personalului);

(h) a asigura posibilitatea de a verifica și de a stabili care sunt organismele cărora le pot fi transmise datele cu caracter personal prin utilizarea echipamentelor de comunicare a datelor (controlul comunicării);

(i) a asigura că se poate verifica și stabili ce date au fost prelucrate în EES, în ce moment, de către cine și cu ce scop (controlul înregistrării datelor);

(j) a împiedica citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal în timpul transmiterii datelor cu caracter personal către sau din EES sau în timpul transportului suporturilor de date, în special prin intermediul tehnicilor de criptare corespunzătoare (controlul transportului);

(k) a monitoriza eficacitatea măsurilor de securitate prevăzute la prezentul alineat și a lua măsurile de organizare necesare referitoare la supravegherea internă, astfel încât să se asigure respectarea dispozițiilor prezentului regulament (audit intern).

3. Agenția ia măsurile necesare în vederea realizării obiectivelor stabilite la alineatul (2) în ceea ce privește funcționarea EES, inclusiv prin adoptarea unui plan de securitate.

Articolul 29
Răspunderea

1. Orice persoană sau stat membru care a suferit prejudicii ca urmare a unei operațiuni ilegale de prelucrare sau a unei acțiuni incompatibile cu dispozițiile prezentului regulament are dreptul să obțină despăgubiri de la statul membru răspunzător pentru prejudiciul produs. Acest stat este exonerat de răspundere, integral sau parțial, dacă dovedește că nu este responsabil pentru circumstanțele în care s-a produs prejudiciul.

2. În cazul prejudiciilor produse EES ca urmare a nerespectării de către un stat membru a oricăreia din obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament, răspunderea aparține statului membru respectiv, cu excepția cazului în care agenția sau un alt stat membru participant la EES nu a luat măsurile rezonabile necesare pentru a preveni producerea prejudiciului sau pentru a reduce la minimum impactul acestuia.

3. Acțiunile în despăgubiri împotriva unui stat membru pentru prejudiciile menționate la alineatele (1) și (2) sunt reglementate de dispozițiile de drept intern al statului membru pârât.

Articolul 30
Păstrarea evidențelor

1. Fiecare stat membru și agenția păstrează evidențe ale tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor efectuate în cadrul EES. Aceste evidențe indică scopul accesului, astfel cum se menționează la articolul 7, data și ora, tipul de date transmise, astfel cum se menționează la articolele 11 - 14, tipul de date utilizate pentru căutare, astfel cum se menționează la articolele 15 - 19, și numele autorității care a introdus sau a extras datele. În plus, fiecare stat membru ține evidența personalului autorizat în mod corespunzător pentru introducerea sau extragerea de date.

2. Aceste evidențe pot fi utilizate numai pentru monitorizarea admisibilității prelucrării datelor din punctul de vedere al protecției acestora, precum și pentru garantarea securității datelor. Evidențele sunt protejate, prin măsuri adecvate, împotriva accesului neautorizat și sunt șterse după o perioadă de un an după expirarea perioadei de păstrare prevăzute la articolul 20, în cazul în care nu sunt necesare pentru proceduri de control deja inițiate.

Articolul 31
Autocontrolul

Statele membre se asigură că fiecare autoritate care are drept de acces la EES ia măsurile necesare pentru asigurarea conformității cu prezentul regulament și cooperează, atunci când este necesar, cu autoritatea de supraveghere.

Articolul 32
Sancțiuni

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice utilizare frauduloasă a datelor introduse în EES se pedepsește prin sancțiuni, inclusiv sancțiuni administrative și/sau penale în conformitate cu legislația națională, care sunt efective, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL VI
Drepturi și supraveghere în materie de protecție a datelor

Articolul 33
Dreptul la informare

1. Persoanele ale căror date sunt înregistrate în EES sunt informate de către statul membru responsabil cu privire la următoarele:

(a) identitatea operatorului menționat la articolul 37 alineatul (4);

(b) scopul prelucrării datelor în EES;

(c) categoriile de destinatari ai datelor;

(d) perioada de păstrare a datelor;

(e) caracterul obligatoriu al colectării datelor pentru examinarea condițiilor de intrare;

(f) existența dreptului de acces la datele care îi privesc și a dreptului de a cere corectarea datelor care îi privesc și care sunt eronate sau ștergerea datelor care îi privesc și care au fost prelucrate în mod ilegal, inclusiv a dreptului de a primi informații despre procedurile de exercitare a acestor drepturi și datele de contact ale autorităților naționale de supraveghere menționate sau ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor, dacă este cazul, care soluționează plângerile referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

2. Informațiile menționate la alineatul (1) se furnizează în scris.

Articolul 34
Dreptul de acces la date și dreptul la corectarea și ștergerea datelor

1. Fără a se aduce atingere obligației de a furniza alte informații în conformitate cu articolul 12 litera (a) din Directiva 95/46/CE, orice persoană are dreptul de a i se comunica datele înregistrate în EES care o privesc și identitatea statului membru care le-a transmis către EES. Acest acces la date poate fi acordat numai de un stat membru. Fiecare stat membru ține evidența solicitărilor privind un astfel de acces.

2. Orice persoană poate solicita ca datele care o privesc și care sunt incorecte să fie corectate și ca datele înregistrate în mod ilegal să fie șterse. Corectarea și ștergerea sunt efectuate fără întârziere de către statul membru responsabil, în conformitate cu propriile acte cu putere de lege, norme administrative și proceduri.

3. În cazul în care solicitarea prevăzută la alineatul (2) nu este adresată statului membru responsabil, ci unui alt stat membru, autoritățile statului membru căruia i-a fost înaintată solicitarea contactează autoritățile statului membru responsabil în termen de 14 zile. Statul membru responsabil verifică exactitatea datelor și legalitatea prelucrării acestora în EES în termen de o lună.

4. Dacă se constată că datele înregistrate în EES sunt incorecte sau au fost înregistrate în mod ilegal, statul membru responsabil le corectează sau le șterge în conformitate cu articolul 21. Statul membru responsabil îi confirmă în scris și fără întârziere persoanei interesate că a luat măsuri pentru corectarea sau ștergerea datelor care o privesc.

5. În cazul în care statul membru responsabil nu consideră că datele înregistrate în EES sunt incorecte sau că ele au fost înregistrate în mod ilegal, acesta îi explică în scris și fără întârziere persoanei interesate motivele pentru care nu este dispus să corecteze sau să șteargă datele care o privesc.

6. De asemenea, statul membru responsabil îi indică persoanei interesate ce măsuri poate lua aceasta în cazul în care nu acceptă explicația oferită. Informarea respectivă cuprinde precizări referitoare la căile de a introduce o acțiune sau de a depune o plângere la autoritățile sau instanțele judecătorești competente din respectivul stat membru și la orice formă de asistență, inclusiv din partea autorităților de supraveghere, care este disponibilă în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile respectivului stat membru.

Articolul 35
Cooperarea în vederea garantării drepturilor privind protecția datelor

1. Statele membre colaborează în mod activ în vederea garantării drepturilor prevăzute la articolul 34.

2. În fiecare stat membru, autoritatea de supraveghere asistă și consiliază, la cerere, persoana interesată în exercitarea dreptului său de a obține corectarea sau ștergerea datelor care o privesc, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) din Directiva 95/46/CE.

3. Autoritatea de supraveghere a statului membru responsabil care a transmis datele și autoritățile de supraveghere din statele membre în care a fost depusă cererea cooperează în acest scop.

Articolul 36
Măsuri corective

1. În fiecare stat membru, orice persoană are dreptul de a introduce o acțiune sau de a depune o plângere la autoritățile sau instanțele judecătorești competente din statul membru care i-a refuzat dreptul de acces la date sau dreptul la corectarea sau ștergerea acestor date, astfel cum se prevede la articolul 35.

2. Asistența autorităților de supraveghere rămâne disponibilă pe întreaga durată a procedurii.

Articolul 37
Controlul exercitat de autoritatea de supraveghere

1. Autoritatea de supraveghere monitorizează legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal, menționate la articolele 11 - 14, de către statul membru în cauză, inclusiv transmiterea acestora către și dinspre EES.

2. Autoritatea de supraveghere garantează că, cel puțin o dată la patru ani, se realizează un audit al operațiilor de prelucrare a datelor în sistemul național, în conformitate cu standardele internaționale de audit relevante.

3. Statele membre se asigură că autoritatea lor de supraveghere are resurse suficiente pentru a îndeplini sarcinile care i-au fost încredințate în temeiul prezentului regulament.

4. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în EES, fiecare stat membru desemnează autoritatea care este considerată drept operator, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, și care are principala responsabilitate pentru prelucrarea datelor de către statul membru respectiv. Fiecare stat membru comunică numele acestei autorități Comisiei.

5. Fiecare stat membru pune la dispoziția autorităților de supraveghere orice informație solicitată de acestea și, în special, informații privind activitățile realizate în conformitate cu articolul 28, le acordă accesul la evidențele prevăzute la articolul 30 și le permite în orice moment accesul în toate sediile proprii.

Articolul 38
Supravegherea de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

1. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor verifică dacă agenția desfășoară activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal în conformitate cu prezentul regulament. Atribuțiile și competențele menționate la articolele 46 și 47 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în consecință.

2. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor garantează că, cel puțin o dată la patru ani, se realizează un audit al activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal desfășurate de agenție, în conformitate cu standardele internaționale de audit relevante. Un raport al acestui audit este trimis Parlamentului European, Consiliului, agenției, Comisiei și autorităților de supraveghere. Agenției i se oferă posibilitatea de a face observații înainte de adoptarea raportului.

3. Agenția pune la dispoziția Autorității Europene pentru Protecția Datelor informațiile solicitate de aceasta, asigurându-i accesul la toate documentele și la evidențele prevăzute la articolul 30, precum și în toate sediile sale, în orice moment.

Articolul 39
Cooperarea între autoritățile de supraveghere
și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

1. Autoritățile de supraveghere și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, acționând fiecare în sfera competențele deținute, cooperează activ în cadrul responsabilităților lor și asigură o supraveghere coordonată a EES și a sistemelor naționale.

2. Aceste autorități, acționând fiecare în sfera competențelor deținute, fac schimb de informații relevante, se asistă reciproc în efectuarea auditurilor și a inspecțiilor, examinează dificultățile legate de interpretarea sau aplicarea prezentului regulament, analizează problemele privind exercitarea supravegherii independente sau a drepturilor persoanei vizate, formulează propuneri armonizate în vederea găsirii unor soluții comune la eventualele probleme și promovează sensibilizarea publicului în ceea ce privește drepturile în materie de protecție a datelor, dacă este necesar.

3. Autoritățile de supraveghere și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se reunesc în acest scop cel puțin de două ori pe an. Costurile acestor reuniuni sunt suportate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Regulamentul de procedură se adoptă cu ocazia primei reuniuni. Metodele de lucru suplimentare sunt elaborate de comun acord, dacă este necesar.

4. Un raport comun al activităților este trimis Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și agenției o dată la doi ani. Acest raport include un capitol despre fiecare stat membru, întocmit de autoritatea de supraveghere a statului membru respectiv.

CAPITOLUL VII
Dispoziții finale

Articolul 40
Utilizarea datelor în scopul întocmirii de rapoarte și statistici

1. Personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților competente ale statelor membre, din cadrul agenției și din cadrul Frontex poate consulta exclusiv în scopul întocmirii de rapoarte și statistici datele de mai jos care nu permit identificarea individuală:

(a) informații referitoare la stadiul procedurii;

(b) naționalitatea resortisantului țării terțe;

(c) statul membru, data și punctul de trecere a frontierei de intrare și statul membru, data și punctul de trecere a frontierei de ieșire;

(d) tipul documentului de călătorie;

(e) numărul de persoane care depășesc termenul legal de ședere, menționate la articolul 10;

(f) datele introduse în legătură cu un drept de ședere retras sau prelungit;

(g) autoritatea care a eliberat viza, dacă este cazul;

(h) numărul de persoane exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale, în conformitate cu articolul 12 alineatele (2) și (3).

Articolul 41
Începerea operațiunilor

1. Comisia stabilește data începerii operațiunilor EES, după ce sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) măsurile prevăzute la articolul 23 au fost adoptate;

(b) agenția a constatat finalizarea cu succes a unei testări complete a EES, pe care agenția o efectuează în cooperare cu statele membre, și

(c) statele membre au validat măsurile de natură tehnică și juridică necesare pentru colectarea și transmiterea către EES a datelor menționate la articolele 11 - 14 și au notificat aceste măsuri Comisiei.

2. Comisia informează Parlamentul European cu privire la rezultatele testului realizat în temeiul alineatului (1) litera (b).

3. Decizia Comisiei menționată la alineatul (1) se publică în Jurnalul Oficial.

Articolul 42
Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet instituit în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 43

Notificări

1. Comisiei i se notifică de către statele membre:

(a) autoritatea care trebuie considerată a fi operatorul menționat la articolul 37;

(b) măsurile de natură tehnică și juridică necesare menționate la articolul 41.

2. Statele membre notifică agenției autoritățile competente prevăzute la articolul 7 care au acces pentru introducerea, modificarea, ștergerea, consultarea de date sau efectuarea de căutări în date.

3. Comisiei i se notifică de către agenție finalizarea cu succes a testului prevăzut la articolul 41 alineatul (1) litera (b).

Comisia pune informațiile notificate în temeiul alineatului (1) litera (a) la dispoziția statelor membre și a publicului, prin intermediul unei publicații electronice permanent actualizate.

Articolul 44
Grupul consultativ

Agenția instituie un grup consultativ care îi furnizează cunoștințe de specialitate referitoare la EES, în special în contextul pregătirii programului său anual de lucru și a raportului său anual de activitate.

Articolul 45
Instruirea

Agenția îndeplinește sarcini legate de formarea prevăzută la articolul 25 alineatul (4).

Articolul 46
Monitorizarea și evaluarea

1. Agenția se asigură că există proceduri de monitorizare a funcționării EES, prin raportare la obiective legate de rezultatele tehnice, eficacitatea costurilor, securitate și calitatea serviciilor.

2. În vederea întreținerii tehnice, agenția are acces la informațiile necesare legate de operațiunile de prelucrare a datelor efectuate în EES.

3. După doi ani de la începerea operațiunilor EES și, ulterior, o dată la doi ani, agenția prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind funcționarea tehnică a EES, inclusiv în ceea ce privește securitatea acestuia.

4. După doi ani de la începerea operațiunilor EES și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia realizează o evaluare generală a EES. În cadrul acestei evaluări generale, Comisia compară rezultatele obținute cu obiectivele stabilite, verifică dacă raționamentul care stă la baza prezentului regulament continuă să fie valabil, examinează aplicarea regulamentului, securitatea EES și orice implicație asupra operațiunilor viitoare. Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

5. În cadrul primei evaluări se analizează în special modul în care sistemul de intrare/ieșire ar putea contribui la combaterea infracțiunilor teroriste și a altor infracțiuni grave, se abordează chestiunea accesului la informațiile stocate în sistem în scopul aplicării legii și se verifică dacă și în ce condiții s-ar putea acorda un astfel de acces, dacă perioada de păstrare a datelor ar trebui modificată și dacă ar trebui să se permită accesul autorităților din țările terțe; în acest sens sunt luate în considerare cunoștințele desprinse din funcționarea EES și rezultatele punerii în aplicare a VIS.

6. Statele membre furnizează agenției și Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor prevăzute la alineatele (3) și (4), conform indicatorilor cantitativi predefiniți de către Comisie și/sau de către agenție.

7. Agenția furnizează Comisiei informațiile necesare pentru realizarea evaluărilor generale menționate la alineatele (4) și (5).

Articolul 47
Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

2. Se aplică de la data prevăzută la articolul 41.

3. Articolele 23 - 25, 28 și 41 - 45 se aplică de la data prevăzută la alineatul (1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*

Anexă

Lista organizațiilor internaționale prevăzute la articolul 27 alineatul (2)

1. Organizații ale ONU (precum ICNUR);
2. Organizația Internațională pentru Migrație (OIM);
3. Comitetul Internațional al Crucii Roșii.

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Participarea terților la finanțare

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor referitoare la intrarea și ieșirea resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, sub rezerva adoptării, de către autoritatea legislativă, a propunerii de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize [COM(2011) 750], a adoptării, de către autoritatea legislativă, a propunerii de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 [COM(2011) 398] și a existenței unui nivel suficient de resurse disponibile în limita plafonului de cheltuieli al rubricii bugetare relevante.

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB[35]

Domeniul de politică: Afaceri interne (titlul 18)

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune nouă**

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[36]

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiective

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

În Programul de la Stockholm adoptat de Consiliul European în decembrie 2009 s-a reafirmat potențialul unui sistem de intrare/ieșire (EES) care să permită un schimb eficace de date între statele membre, asigurându-se în același timp protecția datelor. Prin urmare, propunerea de a institui un EES a fost inclusă în planul de acțiune care punea în aplicare Programul de la Stockholm. Finanțarea dezvoltării pachetului privind frontierele inteligente este una dintre prioritățile Fondului pentru securitate internă[37].

---

35 ABM (*Activity Based Management*): gestionarea pe activități – ABB (*Activity Based Budgeting*): stabilirea bugetului pe activități.

36 Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

37 Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize, COM(2011) 750.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

EES are ca obiectiv îmbunătățirea modului de gestionare a frontierelor externe și de combatere a imigrației neregulamentare prin:

înregistrarea datelor referitoare la intrarea și ieșirea resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată;

calcularea și monitorizarea duratei de ședere autorizată a resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost permisă o ședere de scurtă durată;

culegerea de date statistice referitoare la intrările și ieșirile resortisanților țărilor terțe, în scopul analizării acestora.

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Activități: Solidaritate – Frontiere externe, returnare, politica în materie de vize și libera circulație a persoanelor (capitolul 18.02).

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Sistemul va genera informații precise cu privire la persoanele care depășesc termenul legal de ședere pentru toate autoritățile competente din statele membre, ceea ce va contribui la reținerea și returnarea imigranților aflați în situație de ședere neregulamentară și, prin urmare, la contracararea imigrației neregulamentare în general.

Acesta va oferi informații precise cu privire la numărul de persoane care trec frontiera externă a UE în fiecare an, defalcate pe naționalitate și pe locul de trecere a frontierei. Informații detaliate vor fi furnizate și cu privire la persoanele care depășesc termenul legal de ședere, astfel încât să se creeze elemente justificative mai solide pe baza cărora să se decidă dacă resortisanții unei anumite țări terțe ar trebui sau nu ar trebui să fie supuși obligației de a deține viză.

Sistemul va oferi informații esențiale pentru examinarea cererilor (inițiale și ulterioare) de acces la programul de înregistrare a călătorilor (RTP), depuse de resortisanți ai țărilor terțe. În plus, autoritățile competente vor primi informațiile de care au nevoie pentru a se asigura că resortisanții țărilor terțe care beneficiază de acces la RTP respectă pe deplin toate condițiile necesare, inclusiv durata de ședere autorizată.

Sistemul va permite autorităților să verifice că termenul legal de ședere în spațiul Schengen nu este depășit de persoanele care călătoresc în mod regulat și care dețin vize cu intrări multiple.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

În faza de dezvoltare a sistemului

După aprobarea proiectului de propunere și adoptarea specificațiilor tehnice, sistemul tehnic va fi dezvoltat de către un contractant extern. Dezvoltarea sistemelor va avea loc la nivel central și național sub coordonarea generală a agenției IT. Agenția IT va defini un cadru de guvernanță globală în cooperare cu toate părțile interesate. Ca de obicei în dezvoltarea unor astfel de sisteme, la începutul proiectului va fi stabilit un plan general de management de proiect, împreună cu un plan de asigurare a calității. Acestea ar trebui să includă tablouri de bord cu indicatori specifici referitori în special la:

stadiul general al proiectului;

respectarea termenelor stabilite pentru serviciile de dezvoltare (etape), gestionarea riscurilor, gestionarea resurselor (umane și financiare) în conformitate cu alocațiile stabilite, disponibilitatea organizatorică etc.

Odată ce sistemul este operațional

În conformitate cu articolul 46 privind monitorizarea și evaluarea

„3. După doi ani de la începerea operațiunilor EES și, ulterior, o dată la doi ani, agenția prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind funcționarea tehnică a EES, inclusiv în ceea ce privește securitatea acestuia.

4. După doi ani de la începerea operațiunilor EES și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia realizează o evaluare generală a EES. În cadrul acestei evaluări generale, Comisia compară rezultatele obținute cu obiectivele stabilite, verifică dacă raționamentul care stă la baza prezentului regulament continuă să fie valabil, examinează aplicarea regulamentului, securitatea EES și orice implicație asupra operațiunilor viitoare. Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului.”

Deosebit de importanți pentru evaluare vor fi indicatorii legați de numărul de persoane care depășesc termenul legal de ședere și datele referitoare la timpul necesar pentru trecerea frontierei, atunci când pentru acestea din urmă vor fi adunate informații și din experiențele desprinse din funcționarea VIS, precum și o analiză aprofundată a necesității de acordare a accesului la date în scopul aplicării legii. Comisia ar trebui să prezinte rapoartele de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

Obiectiv specific: sporirea eficienței verificărilor la frontieră prin monitorizarea drepturilor de ședere autorizată la intrare și la ieșire, precum și îmbunătățirea evaluării riscului de depășire a termenului legal de ședere.

Indicator: timpul de prelucrare la punctele de trecere a frontierei;

numărul de persoane în cazul cărora s-a identificat o depășire a termenului legal de ședere la punctele de trecere a frontierei;

disponibilitatea sistemului.

Obiectiv specific: generarea de informații fiabile pe baza cărora UE și statele membre să își poată adopta politicile în domeniul vizelor și migrației în deplină cunoștință de cauză.

Indicator: numărul de semnalări privind persoanele care depășesc termenul legal de ședere pe categorie supusă obligației de a deține viză/exonerată de obligația de a deține viză, pe tip de frontieră terestră/maritimă/aeriană, pe stat membru, pe țară de origine/naționalitate.

Obiectiv specific: identificarea și detectarea, și în teritoriu, a imigranților aflați în situație de ședere neregulamentară, în special a persoanelor care depășesc termenul legal de ședere, precum și mărirea posibilitățile de returnare.

Indicator: numărul de semnalări care au stat la baza arestării persoanelor care depășesc termenul legal de ședere.

Obiectiv specific: garantarea drepturilor fundamentale ale resortisanților țărilor terțe, în special protecția datelor cu caracter personal și dreptul la viață privată.

Indicator: numărul de concordanțe false în fișele de intrare/ieșire;

numărul de plângeri depuse de persoane fizice la autoritățile naționale de protecție a datelor.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Imigrația neregulamentară în UE constituie o provocare pentru fiecare stat membru. Marea majoritate a imigranților în situație neregulamentară este alcătuită din „persoane care depășesc termenul legal de ședere”, adică persoane care au intrat în mod legal în Uniunea Europeană dar care au rămas pe teritoriul acesteia după expirarea dreptului lor de ședere. Legislația UE prevede că resortisanții țărilor terțe au, în general, dreptul de a intra pentru o ședere de scurtă durată, de maximum trei luni în cursul unei perioade de șase luni.

EES va fi un instrument care va furniza Uniunii Europene informații de bază referitoare la resortisanții țărilor terțe care intră pe teritoriul UE sau care părăsesc teritoriul UE. Aceste informații sunt indispensabile pentru elaborarea unor politici durabile și rezonabile în domeniul migrației și vizelor. Sistemul actual de ștampilare a pașapoartelor reprezintă o problemă nu doar pentru garantarea aplicării legii, ci și pe planul informării persoanelor cu privire la drepturile lor, de exemplu, durata exactă de ședere autorizată în spațiul Schengen, exprimată în zile, în urma unei serii de șederi cu o durată de câteva zile fiecare. În plus, un eventual schimb de date între statele membre este fizic imposibil, dat fiind că datele nu sunt înregistrate decât în pașaport. De asemenea, aceste date nu ar fi disponibile în cazul înlocuirii sau pierderii documentelor de călătorie ștampilate.

EES va permite să se calculeze durata șederii resortisanților țărilor terțe și să se verifice dacă o persoană depășește termenul legal de ședere și atunci când se efectuează verificări în spațiul Schengen. În prezent, aplicarea pe documentul de călătorie a unei ștampile care indică datele de intrare și de ieșire este singurul instrument de care dispun polițiștii de frontieră și autoritățile de imigrație. Perioada de timp pe care un resortisant al unei țări terțe a petrecut-o în spațiul Schengen se calculează pe baza ștampilelor care sunt însă deseori dificil de interpretat; se poate ca acestea să fie ilizibile sau contrafăcute. Astfel, calcularea exactă a timpului petrecut în spațiul Schengen pe baza ștampilelor din documentele de călătorie este o sarcină deopotrivă consumatoare de timp și dificilă.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Niciun stat membru nu este în măsură să elaboreze singur un sistem de intrare/ieșire interoperabil comun. Ca în toate activitățile legate de gestionarea fluxurilor migratorii și a amenințărilor la adresa securității, și în acest caz se poate obține o valoare adăugată evidentă prin mobilizarea bugetului UE.

Eliminarea controalelor la frontierele interne trebuie însoțită de măsuri comune pentru eficientizarea controlului și a supravegherii frontierelor externe ale UE. Unele state membre au o sarcină grea, date fiind situarea lor geografică și lungimea frontierelor externe ale Uniunii Europene pe care trebuie să le gestioneze. Condițiile de intrare și verificările la frontieră valabile pentru resortisanții țărilor terțe sunt armonizate prin legislația UE. Întrucât este posibil ca o persoană să intre în spațiul Schengen pe la un punct de trecere a frontierei dintr-un stat membru care utilizează un registru național de intrări/ieșiri, dar să iasă pe la un punct de trecere unde nu se utilizează un astfel de sistem, niciun stat membru nu poate lua măsuri eficiente de unul singur, acestea putând fi luate numai la nivelul UE.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Experiența în ceea ce privește dezvoltarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II) și a Sistemului de Informații privind Vizele (VIS) a dus la următoarele concluzii:

1) ca o posibilă protecție împotriva depășirii costurilor și a întârzierilor care rezultă din modificarea cerințelor, niciun nou sistem de informații în spațiul de libertate, securitate și justiție, în special dacă implică un sistem informatic la scară largă, nu va fi dezvoltat înainte de adoptarea definitivă a instrumentelor juridice care stau la baza sistemului și care îi stabilesc scopul, domeniul de aplicare, funcțiile și detaliile tehnice;

2) s-a dovedit dificil să se finanțeze dezvoltările naționale în statele membre care nu au prevăzut activitățile respective în programarea lor multianuală sau a căror programare, în cadrul Fondului pentru frontierele externe (FFE), nu era suficient de precisă. Prin urmare, se propune în prezent să se includă aceste costuri de dezvoltare în propunere.

1.5.4. Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Prezenta propunere ar trebui să fie considerată ca fiind o componentă a procesului de dezvoltare continuă a strategiei Uniunii Europene privind gestionarea integrată a frontierelor, în special a Comunicării privind frontierele inteligente[38], și să fie coroborată cu propunerea de instituire a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe[39], ca parte a cadrului financiar multianual. Fișa financiară legislativă atașată la propunerea modificată a Comisiei privind agenția[40] acoperă costurile aferente sistemelor informatice existente, și anume EURODAC, SIS II, VIS, dar nu și pe cele aferente viitoarelor sisteme de gestionare a frontierelor care nu au fost înscrise încă în responsabilitatea agenției prin intermediul unui cadru juridic. Prin urmare, în anexa la propunerea de Regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020[41], la rubrica 3, „Securitate și cetățenie", se prevede introducerea sistemelor informatice existente în rubrica „Sisteme informatice" (822 de milioane EUR) și a viitoarelor sisteme de gestionare a frontierelor în rubrica „Securitate internă" (1,1 milioane EUR din 4,648 milioane EUR). În cadrul Comisiei, DG HOME este direcția generală responsabilă de crearea unui spațiu de liberă circulație în care persoanele să poată trece frontierele interne fără a fi supuse unor verificări la frontieră și în care frontierele externe să fie controlate și gestionate în mod coerent la nivelul UE. Sistemul are următoarele sinergii cu Sistemul de Informații privind Vizele:

a) în ceea ce privește titularii de viză, sistemul de corespondențe biometrice va fi utilizat, de asemenea, în scopul verificărilor la intrare/ieșire;

b) sistemul de intrare/ieșire va completa VIS. VIS conține numai cererile de viză și vizele eliberate, în vreme ce în EES vor fi stocate, în cazul titularilor de viză, și datele concrete de intrare și de ieșire legate de vizele eliberate;

---

38 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu: Frontiere inteligente – opțiuni și calea de urmat, COM(2011) 680.

39 Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize, COM(2011) 750.

40 COM(2010) 93 din 19 martie 2010.

41 COM(2011) 398 din 29 iunie 2011.

c) vor exista, de asemenea, sinergii cu RTP, având în vedere că intrare și ieșirea călătorilor înregistrați vor fi consemnate în EES, care va monitoriza durata șederii autorizate a acestora în spațiul Schengen. Fără EES nu s-ar putea introduce proceduri complet automatizate de trecere a frontierei valabile pentru călătorii înregistrați. În plus, nu există niciun risc în ceea ce privește o eventuală suprapunere cu inițiative similare desfășurate în cadrul altor DG-uri.

1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

☐ Propunere/inițiativă **pe durată determinată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă **pe durată nedeterminată**

– Perioada pregătitoare din 2013 și până în 2015 (instituirea cadrului juridic)

– Perioada de dezvoltare din 2015 și până în 2017,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)[42]

☒ **Gestiune centralizată directă** de către Comisie

☒ **Gestiune centralizată indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție:

– ☐ agențiilor executive

– ☒ organismelor instituite de Comunități[43]

– ☐ organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☐ **Gestiune partajată** cu state membre

☐ **Gestiune descentralizată** împreună cu țări terțe

☐ **Gestiune în comun** cu organizații internaționale *(a se preciza)*

Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații".

---

[42] Explicațiile privind modurile de gestionare, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[43] Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

Observații

Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize pentru perioada 2014-2020 [COM(2011) 750], prevede, la articolul 15, finanțarea dezvoltării sistemului de intrare/ieșire. În conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 60 din noul Regulament financiar (gestiune centralizată indirectă), sarcinile de execuție a programelor financiare menționate anterior vor fi delegate agenției IT.

În perioada 2015-2017, toate activitățile de dezvoltare vor fi încredințate agenției IT, printr-un acord de delegare. Acesta va cuprinde partea de dezvoltare a tuturor elementelor proiectului, și anume sistemul central, sistemele statelor membre, rețelele și infrastructura din statele membre.

În 2017, în momentul evaluării la jumătatea perioadei, se preconizează transferul creditelor rămase din suma de 513,000 milioane EUR către agenția IT pentru cheltuielile de exploatare și întreținere aferente sistemului central și rețelei și către programele naționale pentru cheltuielile de exploatare și întreținere aferente sistemelor naționale, inclusiv pentru costurile de infrastructură (a se vedea tabelul de mai jos). Fișa financiară legislativă va fi revizuită în consecință până la sfârșitul anului 2016.

Blocuri	Tip de gestiune	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**
Dezvoltarea sistemului central	Centralizată indirectă	**X**	**X**	**X**			
Dezvoltarea la nivelul statelor membre	Centralizată indirectă	**X**	**X**	**X**			
Întreținerea sistemului central	Centralizată indirectă			**X**	**X**	**X**	**X**
Întreținerea sistemelor naționale	Centralizată indirectă			**X**	**X**	**X**	**X**
Rețea (1)	Centralizată indirectă	**X**	**X**	**X**	**X**	**X**	**X**
Infrastructura statelor membre	Centralizată indirectă	**X**	**X**	**X**	**X**	**X**	**X**

(1) dezvoltarea rețelei în perioada 2015-2017, exploatarea rețelei în perioada 2017-2020.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Normele referitoare la monitorizarea și evaluarea EES sunt prevăzute la articolul 46 din propunerea privind EES.

Articolul 46 Monitorizarea și evaluarea

1. Agenția se asigură că există proceduri de monitorizare a funcționării EES, prin raportare la obiective legate de rezultatele tehnice, eficacitatea costurilor, securitate și calitatea serviciilor.

2. În vederea întreținerii tehnice, agenția are acces la informațiile necesare legate de operațiunile de prelucrare a datelor efectuate în EES.

3. După doi ani de la începerea operațiunilor EES și, ulterior, o dată la doi ani, agenția prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind funcționarea tehnică a EES, inclusiv în ceea ce privește securitatea acestuia.

4. După doi ani de la începerea operațiunilor EES și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia realizează o evaluare generală a EES. În cadrul acestei evaluări generale, Comisia compară rezultatele obținute cu obiectivele stabilite, verifică dacă raționamentul care stă la baza prezentului regulament continuă să fie valabil, examinează aplicarea regulamentului, securitatea EES și orice implicație asupra operațiunilor viitoare. Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

5. În cadrul primei evaluări se analizează în special modul în care sistemul de intrare/ieșire ar putea contribui la combaterea infracțiunilor teroriste și a altor infracțiuni grave, se abordează chestiunea accesului la informațiile stocate în sistem în scopul aplicării legii și se verifică dacă și în ce condiții s-ar putea acorda un astfel de acces, dacă perioada de păstrare a datelor ar trebui modificată și dacă ar trebui să se permită accesul autorităților din țările terțe; în acest sens sunt luate în considerare cunoștințele desprinse din funcționarea EES și rezultatele punerii în aplicare a VIS.

6. Statele membre furnizează agenției și Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor prevăzute la alineatele (3) și (4), conform indicatorilor cantitativi predefiniți de către Comisie și/sau de către agenție.

7. Agenția furnizează Comisiei informațiile necesare pentru realizarea evaluărilor generale menționate la alineatul (4).

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

1) Dificultăți la nivelul dezvoltării tehnice a sistemului

Statele membre au sisteme informatice naționale diferite din punct de vedere tehnic. În plus, procedurile de control la frontieră pot să fie diferite în funcție de circumstanțele locale (spațiul disponibil la punctul de trecere a frontierei, fluxurile de călători etc.). EES trebuie să fie integrat în arhitectura informatică națională și în procedurile naționale de control la frontieră. În plus, dezvoltarea componentelor naționale ale sistemului trebuie să fie în deplină concordanță cu cerințele centrale. Există două riscuri principale identificate în acest domeniu:

a) riscul ca aspectele tehnice și juridice ale EES să fie puse în practică în moduri diferite în diferitele state membre, din cauza insuficientei coordonări între nivelul central și nivelurile naționale;

b) riscul de inconsecvență în ceea ce privește modul de utilizare a acestui viitor sistem, care va depinde de modul în care statele membre introduc EES în procedurile existente de control la frontieră.

2) Dificultăți la nivelul dezvoltării în timp util a sistemului

Din experiența dobândită în timpul dezvoltării VIS și a SIS II, se poate anticipa că un factor esențial pentru o punere în aplicare cu succes a EES va fi dezvoltarea în timp util a sistemului de către un contractant extern. În calitatea sa de centru de excelență în domeniul dezvoltării și al gestionării sistemelor informatice de mari dimensiuni, agenția IT va fi, de asemenea, responsabilă de atribuirea și gestionarea contractelor, în special în ceea ce privește subcontractarea lucrărilor de dezvoltare a sistemului. Există mai multe riscuri legate de utilizarea unui contractant extern pentru aceste lucrări de dezvoltare:

a) în special, riscul ca respectivul contractant să nu reușească să aloce resurse suficiente proiectului sau să proiecteze și să dezvolte un sistem care nu corespunde celor mai noi cerințe în domeniu;

b) riscul ca tehnicile și metodele administrative de gestionare a proiectelor informatice de mari dimensiuni să nu fie pe deplin respectate, ca o modalitate de a reduce costurile de către contractant;

c) în sfârșit, în condițiile crizei economice actuale, riscul ca respectivul contractant să se confrunte cu dificultăți financiare din motive independente de acest proiect nu poate fi complet eliminat.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

1) Agenția este menită să devină un centru de excelență în domeniul dezvoltării și al gestionării sistemelor informatice la scară largă. Aceasta va fi responsabilă de dezvoltarea și operarea părții centrale a sistemului, inclusiv de interfețele uniforme din statele membre. Această soluție va permite evitarea majorității problemelor cu care Comisia s-a confruntat în momentul dezvoltării SIS II și VIS.

În timpul fazei de dezvoltare (2015-2017), responsabilitatea generală va reveni în continuare Comisiei, întrucât proiectul va fi dezvoltat prin gestionare centralizată indirectă. Agenția va fi responsabilă de gestionarea tehnică și financiară, în special de atribuirea și gestionarea contractelor. Acordul de delegare va acoperi partea centrală prin intermediul achizițiilor publice și partea națională prin intermediul granturilor. În conformitate cu articolul 40 din normele de punere în aplicare, Comisia va încheia un acord de stabilire a procedurilor detaliate privind gestionarea și controlul fondurilor și protecția intereselor financiare ale Comisiei. Acest acord va include dispozițiile de la articolul 40 alineatul (2). El va permite astfel Comisiei să gestioneze riscurile descrise la punctul 2.2.1.

În contextul evaluării la jumătatea perioadei (prevăzute pentru 2017 în cadrul Fondului pentru securitate internă, articolul 15 din Regulamentul orizontal) modul de gestionare va fi reexaminat.

2) Pentru a se evita întârzierile la nivel național, este prevăzută o guvernanță eficientă între toate părțile interesate. Comisia a propus în proiectul de regulament ca un grup consultativ format din experți naționali ai statelor membre să pună la dispoziția agenției expertiza legată de EES/RTP. Acest grup consultativ se va reuni în mod periodic pentru a discuta implementarea sistemului, pentru a pune în comun experiența acumulată și pentru a oferi consiliere Consiliului de administrație al agenției. În plus, Comisia intenționează să recomande statelor membre să creeze o infrastructură/un grup de proiecte naționale, atât pentru dezvoltarea tehnică, cât și pentru cea operațională, inclusiv o infrastructură de comunicații fiabilă cu puncte unice de contact.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Măsurile avute în vedere pentru combaterea fraudei sunt prevăzute la articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1077/2011:

1. Pentru a combate frauda, corupția și alte activități ilegale, se aplică Regulamentul (CE) nr. 1073/1999.

2. Agenția aderă la Acordul interinstituțional privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și prevede, fără întârziere, dispozițiile corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților agenției.

3. Deciziile privind finanțarea și acordurile și instrumentele de punere în aplicare ce decurg din acestea prevăd în mod explicit că atât Curtea de Conturi, cât și OLAF pot efectua, dacă este necesar, verificări la fața locului la beneficiarii finanțărilor acordate de agenție și la agenții responsabili de atribuirea finanțărilor respective.

În conformitate cu această dispoziție, Consiliul de administrație al agenției pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă în spațiul de libertate, securitate și justiție a adoptat, la 28 iunie 2012, decizia privind termenii și condițiile pentru investigațiile interne referitoare la prevenirea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care dăunează intereselor Uniunii.

În plus, DG HOME elaborează în prezent strategia de prevenire și detectare a fraudei.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Prin acordul de delegare, agenției i se va încredința sarcina de a elabora instrumente adecvate la nivelul sistemelor sale financiare locale în scopul de a garanta o monitorizare eficientă a implementării EES, adoptarea de acțiuni subsecvente cu privire la aceasta și o raportare a costurilor aferente, în conformitate cu articolul 60 din noul Regulament financiar. Agenția va lua măsurile adecvate pentru a fi în măsură să prezinte un raport, indiferent care va fi nomenclatorul bugetar final.

- Linii bugetare de cheltuieli existente

<u>În ordinea</u> rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere……...…….]	Dif./Nedif. (44)	Țări AELS[45]	Țări candidate[46]	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./	DA/ NU	DA/NU	DA/ NU	DA/NU

- Noile linii bugetare a căror creare se solicită

<u>În ordinea</u> rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica……..]	Dif./ Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
3	[18.02.CC] Frontierele țărilor care intră sub incidența Fondului pentru securitate internă	Dif./	NU	NU	DA	NU

44 Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

45 AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

46 Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	**3**	Securitate și cetățenie

DG: HOME			Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**[47]	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	Anii următori	**TOTAL**
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare 18.02.CC	Angajamente	(1)	122,566	30,142	119,477	80,272	80,272	80,271		**513,000**
	Plăți	(2)	61,283	82,382	92,677	83,993	80,271	80,271	32,122	**513,000**
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe[48]										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG HOME	Angajamente	=1+1a +3	122,566	30,142	119,477	80,272	80,272	80,271		**513,000**
	Plăți	=2+2a +3	61,283	82,382	92,677	83,993	80,271	80,271	32,122	**513,000**

[47] Variația costurilor și în special costurile ridicate în 2015 și în 2017 pot fi explicate după cum urmează: la începutul perioadei de dezvoltare, în 2015, se vor efectua angajamente necesare pentru dezvoltare (este vorba de costuri unice menite să acopere trei ani de cheltuieli cu hardware-ul, software-ul și contractantul). La sfârșitul perioadei de dezvoltare, în 2017, se vor efectua angajamentele necesare pentru exploatare. Costurile aferente administrării hardware-ului și software-ului variază în funcție de perioadă.

[48] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)							
	Plăți	(5)							
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)							
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <….> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6							
	Plăți	=5+ 6							

<u>În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:</u>

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)							
	Plăți	(5)							
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)							
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 4 din cadrul financiar multianual (suma de referință)	Angajamente	=4+ 6							
	Plăți	=5+ 6							

Rubrica din cadrul financiar multianual:	**5**	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul **2013**	Anul **2014**	Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	Anii următori	**TOTAL**
DG: HOME											
• Resurse umane		0,254	0,254	0,254	0,190	0,190	0,190	0,191	0,191		**1,715**
• Alte cheltuieli administrative		0,201	0,201	0,201	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		**1,602**
TOTAL DG HOME	Credite	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391		**3,317**

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391		**3,317**

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul **2013**	Anul **2014**	Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	Anii următori	**TOTAL**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,455	0,455	123,021	30,533	119,867	80,662	80,662	80,662		**516,317**
	Plăți	0,455	0,455	61,738	82,773	93,067	84,383	80,662	80,662	32,122	**516,317**

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în contextul constrângerilor bugetare.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

Obiective și realizări			Anul 2015		Anul 2016		Anul 2017		Anul 2018		Anul 2019		Anul 2020		**TOTAL**	
⇩	Tipul realizării[49]	Costul mediu al realizării	**Numărul de realizări**	Costuri	**Numărul de realizări**	Costuri	**Numărul de realizări**	Costuri	**Numărul de realizări**	Costuri	**Numărul de realizări**	Costuri	**Numărul de realizări**	Costuri	Numărul total de realizări	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[50]: Dezvoltarea sistemului (la nivel central și național)																
- Realizare			1	122,566	1	30,142	1	43,143							1	195,851
Subtotal obiectivul specific nr. 1[51]				122,566		30,142		43,143								**195,851**
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2: Funcționarea sistemului (la nivel central și național)																
- Realizare							1	76,334	1	80,271	1	80,272	1	80,272	1	317,149
Subtotal obiectivul specific nr. 2[52]								76,334		80,271		80,272		80,272		**317,149**

[49] Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).

[50] Conform descrierii din secțiunea 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”

[51] Această sumă include, pentru dezvoltarea centrală, în special infrastructura de rețea, licențele de hardware și software necesare și costurile aferente contractantului extern, legate de dezvoltarea sistemului central. Pentru dezvoltarea națională, suma include, de asemenea, costurile cu licențele de hardware și software necesare, precum și costurile aferente contractantului extern, legate de dezvoltare.

[52] Această sumă acoperă costurile necesare pentru a menține sistemul central în stare de funcționare, în special în ceea ce privește funcționarea rețelei, întreținerea sistemului central de către un contractant extern și menținerea licențelor de hardware și software necesare. Pentru operațiunile naționale, suma acoperă costurile necesare

COSTURI TOTALE	1	**122,566**	**1**	**30,142**	**2**	**119,477**	**1**	**80,271**	**1**	**80,272**	**1**	**80,272**	**2**	**513,000**

pentru funcționarea sistemelor naționale, în special în ceea ce privește licențele de hardware și software, gestionarea incidentelor, precum și costurile aferente contractanților externi necesari.

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul **2013**	Anul **2014**	Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	Anul **2019**	Anul **2020**	**TOTAL**
RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual									
Resurse umane	0,254	0,254	0,254	0,190	0,190	0,190	0,191	0,191	**1,715**
Alte cheltuieli administrative	0,201	0,201	0,201	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	**1,602**
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391	**3,317**

În afara RUBRICII 5[53] din cadrul financiar multianual									
Resurse umane									
Alte cheltuieli cu caracter administrativ									
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual									

TOTAL	0,455	0,455	0,455	0,390	0,390	0,390	0,391	0,391	**3,317**

[53] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în echivalent normă întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020
• **Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)**								
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	2	2	2	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
XX 01 01 02 (în delegații)								
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)								
10 01 05 01 (cercetare directă)								
• **Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)**[54]								
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)								
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)								
XX 01 04 ***yy*** [55] - la sediu[56]								
XX 01 04 ***yy*** [55] - în delegații								
XX 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării indirecte)								
10 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării directe)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL	**2**	**2**	**2**	**1,5**	**1,5**	**1,5**	**1,5**	**1,5**

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în contextul constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

---

54 AC = agent contractual; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară („Intérimaire”); JED = „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații); AL = agent local; END= expert național detașat.

55 Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

56 În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

Funcționari și agenți temporari	2 în timpul perioadei de pregătire, 2013-2015: 1 administrator pentru negocierea legislativă, coordonarea sarcinilor cu agenția și supravegherea acordului de delegare 0,5 administrator pentru supravegherea activităților financiare și pentru expertiza tehnică și în materie de control la frontieră 0,5 asistent pentru activitățile administrative și financiare 1,5 în timpul perioadei de dezvoltare, 2016-2020 1 administrator pentru monitorizarea acordului de delegare (rapoarte, pregătirea procedurii de comitologie, validarea specificațiilor funcționale și tehnice, supravegherea activităților financiare și coordonarea agenției), precum și pentru expertiza tehnică și în materie de control la frontieră 0,5 asistent pentru activitățile administrative și financiare
Personal extern	0

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

– ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent și cu cel viitor.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual[57].

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizându-se rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Participarea terților la finanțare

– ☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☐ Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

[57] A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☒ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☒ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[58]						
		Anul **2015**	Anul **2016**	Anul **2017**	Anul **2018**	**Anul 2019**	**Anul 2020**	**Anii următori**
Articolul 6313…….		3,729	5,013	5,639	5,111	4,884	4,884	1,954

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

18.02.CC Frontierele țărilor care intră sub incidența Fondului pentru securitate internă

A se preciza metoda de calculare a impactului asupra veniturilor.

Bugetul include o contribuție din partea țărilor asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen și la măsurile referitoare la Eurodac prevăzute de acordurile respective. Estimările furnizate sunt pur orientative și se bazează pe calcule recente ale veniturilor aferente punerii în aplicare a acquis-ului Schengen, provenind de la statele care contribuie în prezent (Islanda, Norvegia și Elveția) la bugetul general al Uniunii Europene (plăți utilizate) cu o sumă anuală pentru exercițiul financiar în cauză, calculată pe baza produsului intern brut al fiecărui stat participant, ca procent din produsul intern brut al tuturor statelor participante. Calculul se bazează pe cifrele EUROSTAT din iunie 2012 care sunt supuse unor variații considerabile în funcție de situația economică din statele participante.

[58] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizațiile pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 25 % pentru costuri de colectare.